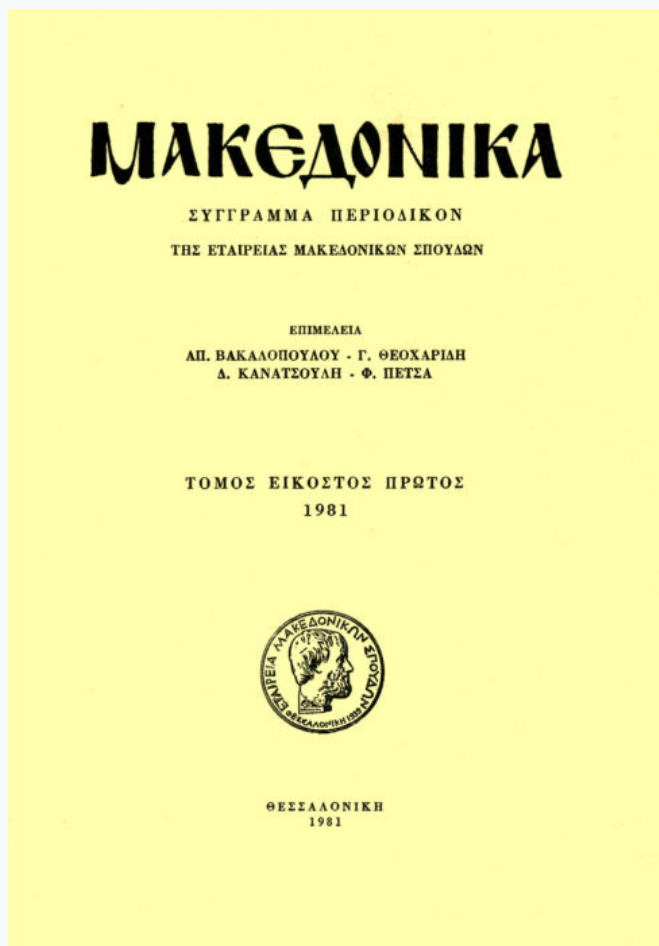

Μακεδονικά

Τόμ. 21, Αρ. 1 (1981)

25 ανέκδοτα έγγραφα του Λιτοχωρινού αγωνιστή του 1821 Ιάκωβου Περικλή Ολύμπιου

Κώστας Β. Σπανός

doi: [10.12681/makedonika.437](https://doi.org/10.12681/makedonika.437)

Copyright © 2014, Κώστας Β. Σπανός

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Σπανός Κ. Β. (1981). 25 ανέκδοτα έγγραφα του Λιτοχωρινού αγωνιστή του 1821 Ιάκωβου Περικλή Ολύμπιου. *Μακεδονικά*, 21(1), 281–308. <https://doi.org/10.12681/makedonika.437>

25 ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΛΙΤΟΧΩΡΙΝΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΤΟΥ 1821 ΙΑΚΩΒΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Ὁ Λιτοχωρινὸς ἀγωνιστὴς τοῦ 1821 Ἰάκωβος Περικλῆς Ὀλύμπιος εἶναι σχεδὸν ἄγνωστος βιβλιογραφικά. Σύντομη μόνον ἀναφορὰ γι' αὐτὸν γίνεται σὲ πρόσφατη βιογραφικὴ παρουσίαση τῶν Θεσσαλῶν καὶ τῶν Ὀλύμπιων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821¹. Αὐτὸν τὸν ἄγνωστο ἀγωνιστὴ θὰ παρουσιάσουμε μὲ τὴ βιογραφία του καὶ μὲ τὰ κείμενα ποὺ ἀκολουθοῦν. Ἡ μελέτη μας εἶναι βασισμένη στὸν πλούσιο φάκελό του (παρὰ τίς πολλὰς ἀπώλειές του), ποὺ ὑπάρχει στὸ Ἀρχεῖο τῶν Ἀγωνιστῶν τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης, καὶ στὰ πολλὰ ἐγγράφα του, ποὺ εἶναι σκορπισμένα στὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.

Ὁ Ἰάκωβος Περικλῆς Ὀλύμπιος γεννήθηκε στὸ Λιτόχωρο τὸ ἔτος 1796 καὶ πέθανε, μάλλον στὴν Ἀθήνα, νωρίτερα ἀπὸ τὸ 1864. Οἱ γονεῖς του ἦταν μεγαλοκτηματίες μὲ πολλὰ ἔσοδα. Προεπαναστατικά ὁ πατέρας του εἶχε 3 τριώροφα σπίτια ἐπιπλωμένα, 3.550 στρέμματα χωράφια, 350 στρέμματα ἀμπελῶνες καὶ 9 «δῶματα ἰχθυοτροφείων», ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶχε ἔσοδα $(9 \times 2.000) = 18.000$ γρόσια, καθὼς καὶ πολλὰ ζωντανά.

Πέρα ἀπὸ τὴ μεγάλη περιουσία, ὁ πατέρας τοῦ Ἰάκωβου πρέπει νὰ εἶχε καὶ ἀρκετὴ παιδεία. Στὸ συμπέρασμα αὐτὸ καταλήξαμε λαβαίνοντας ὑπόψη μας τὸν ἀριθμὸ τῶν βιβλίων τοῦ γιοῦ του Ἰάκωβου. Προεπαναστατικά ὁ Ἰάκωβος, σὲ ἡλικία 24 ἐτῶν, διέθετε 700 τόμους «βιβλιάδια διαφόρων Συγγραφέων, ποιητῶν καὶ λογογράφων κ.λ.». Μία τόσο σπουδαία βιβλιοθήκη δὲν ἦταν δυνατό νὰ εἶχε δημιουργηθεῖ ἐξολοκλήρου ἀπὸ ἓνα νέο 24χρονο. Θὰ πρέπει νὰ δεχτοῦμε τὴν ἀποψη ὅτι κληρονόμησε ἓνα μέρος τῶν τόμων, ἴσως καὶ τοὺς περισσότερους.

Μετὰ τίς σπουδές του σὲ σχολεῖα τοῦ ἐλλαδικοῦ χώρου πῆγε στὴ Βλαχία, στὸ Βουκουρεστί, γιὰ ἀνώτερες σπουδές. Ἐκεῖ τὸν βρῆκε ἡ ἐπανάσταση τῆς Μολδοβλαχίας. Τὸ ἂν ὑπῆρξε φιλικὸς ἢ ὄχι, δὲν φαίνεται ἀπὸ κανένα στοιχεῖο, τουλάχιστον ἀπὸ αὐτὰ ποὺ εἶχαμε ὑπόψη μας. Διατηροῦσε σχέσεις μὲ τὸ φιλικὸ Κῶν. Πεντεδέκα καὶ ἴσως νὰ εἶχε μνηθεῖ στὰ μυστικά τῆς Ἑταιρείας ἀπὸ αὐτόν. Ὑπῆρξε ὁμως ἱερολοχίτης καὶ πολέμησε μὲ

1. Βλ. Ν. Κ. Γιαννοῦλη, Θεσσαλοὶ ἀγωνιστὲς τοῦ 1821, «Θεσσαλικά Χρονικά» 12(1977-1979)170-171.

τὸν Ἀλέξανδρο Ὑψηλάντη στὶς γνωστὲς μάχες τῆς Μολδοβλαχίας. Μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐπανάστασης ἐκεῖ, κατέβηκε στὴ Δυτικὴ Ἑλλάδα τὸ Σεπτέμβριον τοῦ 1821. Μαζί του ἦρθαν καὶ οἱ ἀδερφοὶ του, τῶν ὁποίων δὲν γνωρίζουμε τὰ ὀνόματα, καὶ πολλοὶ συγγενεῖς του, ὅπως οἱ δύο ἀνεψιοὶ του, ὁ Ἰωάννης Περικλῆς ἢ Περικλίδης¹ καὶ ὁ Εὐάγγελος Σχινᾶς².

Ἀμέσως ἐξόπλισε δικό του σῶμα μὲ περισσότερους ἀπὸ 20 ἄνδρες. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ δικό του σῶμα, στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 πῆραν μέρος καὶ 250 ἐμπειροπόλεμοι συγγενεῖς του. Ἀπὸ αὐτοὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγώνα ἐπέζησαν μόνο 12, πού εἶχαν αἰχμαλωτιστεῖ ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς ἀπελευθέρωσε ὁ ἴδιος στὰ 1825. Οἱ ἄλλοι 238 σκοτώθηκαν στὶς διάφορες μάχες πού ἔγιναν στὴν Κασσάνδρα, στὴν ἐπανάσταση τοῦ Ὀλύμπου, στὰ Ψαρά, στὸ Τρίκερι, στὴν Εὐβοία, στὸ Νέοκαστρο καὶ σὲ ἄλλες μάχες στὴ Δυτικὴ καὶ στὴν Ἀνατολικὴ Στερεὰ Ἑλλάδα.

Στὴν ἀρχὴ ἀκολούθησε τὸν Ἀλέξανδρο Μαυροκορδάτο στὴ Δυτικὴ Στερεά, καὶ στὰ 1822 τὸν Κυριακούλη Μαυρομιχάλη. Μὲ τὸ Μαυρομιχάλη πολέμησε στὶς μάχες τῆς Πάτρας, τοῦ Ναυπλίου, στὴν πρώτη πολιορκία καὶ στὴν ἄλωση τῆς Κορίνθου, στὶς μάχες τοῦ Ἄργους, τῶν Δερβενακίων καὶ τῶν Βασιλικῶν. Στὶς 14 Ἀπριλίου τοῦ 1822 διορίστηκε στρατιωτικὸς ἔφορος τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστῶν, στὴν ἐκστρατεία τοῦ Δράμαλη διορίστηκε φροντιστὴς, καὶ τὸν Ἰούνιο τῆς ἴδιας χρονιᾶς διορίστηκε γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ φροντιστὴς τοῦ στρατοπέδου τῆς Εὐβοίας. Στὰ 1823 πῆρε μέρος ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Καρατάσου καὶ τοῦ Διαμαντῆ Νικολάου-Ὀλύμπιου στὶς ἐκστρατείες τῆς Εὐβοίας καὶ τοῦ Τρίκερι. Στὶς 19 Ὀκτωβρίου τῆς ἴδιας χρονιᾶς διορίστηκε γενικὸς ἀστυνόμος στὴν ἐπαρχία τῆς Λιβαδίας, καὶ στὶς 3 Ἰουνίου τοῦ 1824 διορίστηκε γενικὸς ἐπιθεωρητὴς καὶ φροντιστὴς. Στὰ 1825 πολέμησε ὑπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Δημ. Ὑψηλάντη στοὺς Μύλους, στὰ Βέρβαινα, στὴν Τρίπολη, στὸ Μυστρά, καὶ στὸ Λεωνίδι. Στὸ διάστημα 1825-1826 κατατάχτηκε στὸ τακτικὸ σῶμα τοῦ Φαβιέρου, παρακινώντας καὶ ἄλλους νέους. Σ' αὐτοὺς κατέβαλε γιὰ 6 μῆνες τοὺς μισθοὺς τους. Στὰ 1827 πολέμησε μὲ τὸν Καρατάσο καὶ μὲ τὸν Κωλέτη στὴν Ἀταλάντη, μὲ τὸν Καραϊσκάκη στὸν Πειραιά, μὲ τὸν Καρατάσο, μὲ τὸν Κριεζώτη καὶ μὲ τὸν Διαμαντῆ Νικολάου-Ὀλύμπιο στὸ Τρίκερι καὶ στὴν Εὐβοία.

Στὸ διάστημα 1826-1828 πῆγε ὡς ἀποσταλμένος τῶν Διοικήσεων 9 φορές στὶς Βόρειες Σποράδες γιὰ νὰ διοργανώσει τὰ σώματα τῶν Ὀλυμπίων

1. Βλ. σύντομη ἀναφορὰ γι' αὐτὸν στὸ δημοσίευμα Στ. Παπαδόπουλου, Μακεδονικὰ σύμμεικτα, «Μακεδονικὰ» 6(1964-65)164-168.

2. Βλ. «Θεσσαλικά Χρονικὰ» 12(1977-1979)183.

ἀγωνιστῶν, καὶ γιὰ τὸ συντονίζει τὶς ἐνέργειές τοὺς ἐναντίον τῶν Τούρκων. Στὰ 1829 διορίστηκε ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τοῦ Καποδίστρια «Αὐτόφορος τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐπιθεωρητῆς τῶν Στρατευμάτων τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος». Στὴ θέση αὐτὴ παρέμεινε ὡς τὸ 1832, ὅποτε ἀποστρατεύτηκε μὲ τὸ βαθμὸ τοῦ ἀντιστρατήγου.

Στὰ 1833 ζήτησε νὰ ἀποζημιωθεῖ ἀπὸ τὸ Κράτος ὑποβάλλοντας ὅλα τὰ πιστοποιητικά του. Ὅσο διάστημα ὑπηρετήσε τὴν Πατρίδα δὲν ἔλαβε κανένα μισθό. Γι'αὐτὸ τὸ λόγο τὸ Κράτος τοῦ χρωστοῦσε, ὅπως τὸ λέει ὁ ἴδιος τεκμηριώνοντάς το, 23.097 φοίνικες καὶ 20 λεπτὰ.

Τί πέτυχε μὲ τὶς ἐνέργειές του δὲν μπορούμε νὰ τὸ ἐξακριβώσουμε μὲ βάση τὰ στοιχεῖα τοῦ φακέλου του, ὅπως δὲν μπορούμε ἐπίσης νὰ ἐξακριβώσουμε τὴν οἰκογενειακὴ κατάστασή του. Πουθενὰ δὲν φαίνεται ὅτι ἦταν ἔγγαμος καὶ ὅτι εἶχε παιδιά. Στὰ 1865 ἡ ἀνεψιὰ του Φιλισίδου-Ὀλυμπίου διεκδικοῦσε γιὰ λογαριασμό της, ὡς κληρονόμος τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ, 2.800 γρόσια σὲ ὁμόλογα, ποὺ χρωστοῦσε στὸ θεῖο της τὸ Κράτος.

Τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλυμπίου ποὺ ἐκδίδουμε ἐδῶ εἶναι συνολικὰ 25. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ 17 προέρχονται ἀπὸ τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους (ΓΑΚ) καὶ τὰ ὑπόλοιπα 8 ἀπὸ τὸ Ἀρχεῖο τῶν Ἀγωνιστῶν (Α.Α.) τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔγγραφα τῶν ΓΑΚ εἶναι συνοπτικά καὶ καλύπτουν τὴ δράση τοῦ φροντιστῆ Ἰ. Περικλῆ Ὀλύμπιου ἀπὸ τὸ Μάρτη ὡς τὸ Σεπτέμβρη τοῦ 1824. Τὰ ἔγγραφα τοῦ Α.Α. εἶναι ἐκτεταμένα, ὅπως θὰ δοῦμε στὴ συνέχεια, καὶ ἀναφέρονται στὴν ὅλη προσφορά του στὸν Ἀγῶνα.

Τὰ 17 ἔγγραφα ἀπὸ τὰ Γ.Α.Κ.

Τὰ 17 ἔγγραφα ἀπὸ τὰ Γ.Α.Κ., ποὺ μᾶς δίνουν στοιχεῖα γιὰ τὴ δράση τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου ὡς φροντιστῆ στὴν Πελοπόννησο, εἶναι τὰ ἑξῆς:

1. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 508/3.3.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος, μὲ τὸ ὁποῖο παραγγέλλει τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας νὰ πληρώσει στὸν Περικλῆ 12 μισθοὺς πρὸς 80 γρόσια τὸν καθένα γιὰ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ πρόσφερε στὴν πατρίδα ὡς φροντιστῆς γιὰ ἓνα σχεδὸν χρόνον. Ὁ Περικλῆς βρισκόταν σὲ μεγάλη ἔνδεια, καὶ γι'αὐτὸ κατέφυγε στὴ Διοίκηση ζητώντας τοὺς μισθοὺς τευ. Τὸ ἔγγραφο ὑπογράφουν, ὁ Γ. Κουντουριώτης, ὁ Παν. Μπότασης, ὁ Ἰ. Κωλέττης, ὁ Ἀναγν. Σηπλιωτάκης, κι ὁ Νικ. Λόντος.

2. Ὁμοιο σχεδὸν μὲ τὸ παραπάνω ἀχρονολόγητο ἔγγραφο. Εἶναι γραμμένο στὴν πίσω μεριά τοῦ ἴδιου φύλλου, στὸ ὁποῖο εἶναι γραμμένο καὶ τὸ παραπάνω, καὶ συνεπῶς εἶναι τῆς ἴδιας περίπου χρονολογίας (3-4.3.1824).

3. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 772/27.3.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος

πρὸς τὸ στρατόπεδο τοῦ Ναυπλίου. Εἶναι ἀνυπόγραφος διορισμὸς τοῦ Περικλῆ ὡς φροντιστῆ στοῦ στρατόπεδο τοῦ Ναυπλίου.

4. Τὸ ἔγγραφο μετ' ἀριθμὸ 777/27.3.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Πολεμικῶν. Εἶναι κι αὐτὸ ἀνυπόγραφο. Με αὐτὸ γνωρίζεται στοῦ Ὑπουργεῖο ὁ διορισμὸς τοῦ Περικλῆ ὡς φροντιστῆ.

5. Ἡ ἀναφορὰ τοῦ Ἰάκωβου Περικλῆ Ὀλύμπιου ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου μετ' ἡμερομηνία 19.4.1824 πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση. Ὁ φροντιστὴς Περικλῆς ἀναφέρει ὅτι ὁ Ὑδραῖος καπετάνιος Νικολῆς δὲν τοῦ παρέδινε τὸ φορτίο μετ' τὸ σιτάρι ἐὰν δὲν τὸ πλήρωνε πρῶτα. Αὐτὸς δὲν εἶχε λεφτά, κι ἔτσι τὸ στράτευμα κινδύνευε νὰ μείνει νηστικό, ἀφοῦ τὰ τρόφιμα εἶχαν σωθεῖ.

6. Δεύτερη ἀναφορὰ μετ' ἡμερομηνία 20.4.1824, πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση τοῦ Περικλῆ. Τὴν ἔστειλε κι αὐτὴ ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, κι ἔχει σχέση μετ' τὴν προμήθεια τοῦ σιταριοῦ ἀπὸ τὸν Ὑδραῖο καπετάνιο. Μιλεῖ κι ἀπάλι γιὰ τὶς δυσκολίες ποὺ συναντᾷ γιὰ νὰ ἐξοικονομήσει τρόφιμα γιὰ τὸ στρατόπεδο καὶ ἀναφέρει πόσα ταῖνια καὶ σὲ ποιοὺς τὰ δίνει. Γιὰ νὰ δώσει τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς κατάστασης στὴν ὁποία βρίσκεται, ἀναφέρει ὅτι ἡ ἔλλειψη τῶν τροφίμων τὸν ἀνάγκασε νὰ ἀρπάξει (= νὰ ἐπιτάξει) ἀπὸ κάποιους νομάδες, Βλάχους τοὺς λέει, καὶ ἀπὸ τοὺς Μύλους 600 ὀκάδες ἀλεύρι. Γιὰ νὰ μπορέσει λοιπὸν νὰ ἐξασφαλίσει τρόφιμα γιὰ τὸ στρατό, πρέπει νὰ ἔχει μετρητά, διότι ἀλλιῶς τὸν φοβερίζουν οἱ προμηθευτές.

7. Τρίτη ἀναφορὰ τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση, ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, μετ' ἡμερομηνία 13.5.1824. Ἀναφέρει ὅτι ὁ πραγματιστὴς (= τροφοδότης) Ἀντώνης Κορμηκιάρης, ποὺ τοῦ χορήγησε 3.000 ὀκάδες σιτάρι, ζητεῖ νὰ τοῦ προσκομίσει τὴν κυβερνητικὴ διαταγὴ γιὰ νὰ τοῦ δώσει καὶ τὶς ὑπόλοιπες 1.000 ὀκάδες σιτάρι.

8. Τέταρτη ἀναφορὰ τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση, ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, μετ' ἡμερομηνία 16.5.1824. Καὶ ἀπάλι ἀναφέρει τὶς ἐλλείψεις σὲ τρόφιμα τοῦ στρατοπέδου τοῦ Ναυπλίου, κάνοντας παράλληλα καὶ μία ἀπογραφή τῶν ταϊνίων, ποὺ ἀνέρχονται σὲ 730 συνολικά.

9. Πέμπτη ἀναφορὰ τοῦ Περικλῆ πρὸς τὴν Ὑπέρτατη Διοίκηση, ἀπὸ τοὺς Μύλους τοῦ Ναυπλίου, μετ' ἡμερομηνία 17.5.1824. Ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐξέυρεση μικρῶν ποσοτήτων τροφίμων δὲν λύνει τὸ πρόβλημα. Στοις Μύλους ἔχει πιά ἐκλείψει κάθε δυνατότητα γιὰ τὴν ἐξέυρεση σιταριοῦ καὶ ἀλεύρου. Πρέπει τὸ Ἐκτελεστικὸ νὰ κάνει ὅ,τι πρέπει γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κατάστασης.

10. Τὸ ἀνυπόγραφο ἔγγραφο τῆς 18.5.1824, ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα (χωρὶς νὰ φαίνεται), καὶ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν «εὐγενέστατον Κ: Μαρσιλέζη». Δίνεται ἐντολὴ νὰ παραδώσει στοῦ φροντιστῆ Πε-

ρικλή 100 κιλά σιτάρι. Τὸ κιλό ἐδῶ, καθὼς καὶ στὰ ἄλλα ἔγγραφέα μας, ἰσодυναμεῖ μὲ 22 ὀκάδες.

11. Δεύτερο ἀνυπόγραφο ἔγγραφο τῆς 25.5.1824, ὅπως καὶ τὸ παραπάνω τῆς 18.5.1824, μὲ τὸ ὁποῖο ἐντέλεται ὁ Μαρσιλέξης νὰ δώσει στὸν Περικλή 50 κιλά σιτάρι.

12. Ἐκτη ἀναφορά τοῦ Περικλή πρὸς τὴ Σεβαστὴ Διοίκηση, ἀπὸ τὸ Ναύπλιο μὲ ἡμερομηνία 17.6.1824. Σὲ αὐτὴν ἀναφέρει ὅτι ἐνῶ εἶχε ἀποκάμει ἀπὸ τὶς δυσκολίες τῆς ὑπηρεσίας του καὶ εἶχε ἐκδηλώσει τὴν πρόθεση νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ φροντιστῆ, ἡ Διοίκηση τὸν μετέπεισε νὰ παραμείνει. Ἀναπάντεχα ὁμῶς τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας τὸν ἀντικατάστησε μὲ τὸ γαμπρὸ τοῦ γενικοῦ γραμματέα Σπ. παπα-Ἀλεξοπούλου, γεγονὸς ποὺ τὸν στενοχώρησε πολὺ. Μὲ τὴν ἀναφορά του αὐτὴ ζητεῖ τὴν ἀποκατάστασή του, πού, καθὼς φαίνεται, εἶναι θέμα τιμῆς γι' αὐτόν.

13. Τὸ ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 3121/7.8.1824 τοῦ Ὑπουργείου τῶν Πολεμικῶν πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα. Μὲ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Πολεμικῶν ζητεῖ ἀπὸ τὸ Ἐκτελεστικὸ ὅλους τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλή. Τὸ ὑπογράφει ὁ ὑπουργὸς Α. Παπαγεωργίου κι ὁ γενικὸς γραμματέας τοῦ ὑπουργείου Δημ. Τομαρᾶς.

14. Τὸ ἀνυπόγραφο ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 3591/9.8.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος μὲ τὸ ὁποῖο ζητεῖ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῆς Οἰκονομίας τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλή.

15. Τὸ ἐπίσης ἀνυπόγραφο ἔγγραφο μὲ ἀριθμὸ 3938/19.8.1824 τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Σώματος πρὸς τὸ Ὑπουργεῖο τοῦ Πολέμου μὲ τὸ ὁποῖο ἀναφέρεται στοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλή.

16. Ἐβδομη ἀναφορά τοῦ Περικλή πρὸς τὴ Σεβαστὴ Διοίκηση ἀπὸ Ναύπλιο μὲ ἡμερομηνία 21.8.1824. Μὲ αὐτὴν ἀναφέρει ὅτι καθὼς πῆγε στὸ Ναύπλιο δὲν βρῆκε ἓνα οἶκημα γιὰ νὰ μείνει καὶ γι'αὐτὸ ἀρρώστησε. Βρῆκε κάποτε ἓνα μικρὸ σπιτάκι στὸ ὁποῖο ἔμενε μὲ κάποιον φίλο του, ἀλλὰ ἡ Ἐπιτροπὴ (κάποια κρατικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ θὰ ρύθμιζε τὰ προβλήματα τῶν προσφύγων) τοῦ ἔκανε ξέωση. Διαμαρτύρεται λοιπὸν λέγοντας ὅτι ἄλλοι «ἀνάξιότατοι» βολεύτηκαν, ἐνῶ αὐτὸς ποὺ πρόσφερε τόσα στὴν Πατρίδα καὶ εἶναι ἐπιπλέον καὶ ἄρρωστος μένει ἀταχοποίητος. (Βλέπε τὴ φωτοτυπία ποὺ παραθέτουμε παρακάτω, τῆς ἀναφορᾶς αὐτῆς, εἰκ. 1).

17. Τὸ ἔγγραφο χωρὶς ἀριθμὸ, τῆς 17.9.1824 τοῦ Ὑπουργείου τοῦ Πολέμου, μὲ τὸ ὁποῖο γνωστοποιεῖ στὸ Ἐκτελεστικὸ Σῶμα ὅτι ἡ τριμελὴς ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ ἔλεγξε τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ Περικλή καὶ διαπίστωσε ὅτι ἡ Διοίκηση χρεωστεῖ στὸ φροντιστὴ Περικλὴ 1.104: 35 γρόσια κι ὅτι χάρις στὴν ἀξιότητά του περισσεύσαν πολλὰ ταῖνια τὰ ὁποῖα δὲν ἐκμεταλλεύτηκε ὁ ἴδιος ἀλλὰ παρέδωσε στὴ Διοίκηση. Τὸ πόρισμα τῆς ἐπι-

τροπῆς αὐτῆς ἐπιβεβαιώνει τὴν τιμιότητα τοῦ ἀγωνιστῆ Ἰάκωβου Περι-
κλῆ Ὀλύμπιου.

Στὴν ἔκδοση τῶν ἐγγράφων κρατοῦμε τὴν ὀρθογραφία τους.

1

ἀριθ. 508

Τὸ Ἐκτελ[εστικὸν] Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

ὁ Κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. [κενὸ] ἀναφορὰν τοῦ ὑ-
πουργείου τῶν Πολεμικῶν, ἐδούλευσε τὴν Πατρίδα φροντιστὴς εἰς διάστημα
ἐνὸς χρόνου ὅθεν διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας λογαριάσαν τὸν μι-
σθὸν αὐτοῦ πρὸς ὀγδοήκοντα γρόσια: ἀριθ: 80: τὸν καθ' ἑκάστον μῆνα, νὰ με-
τρήσῃ πρὸς αὐτὸν μέρος μὲ τὸ ἐπὶ χεῖρας διὰ τὴν ἄκραν του ἐνδειαν διὰ τὰ λοι-
πὰ δὲ νὰ τῷ δώσῃ ἀποδεικτικόν. Ἐν Κρανιδίῳ τῇ 3: Μαρτίου 1824.

Ὁ Πρόεδρος

γεώργιος κουντουριώτης

Παναγιώτης μπότασης

Ἰωάννης Κωλέττης

ἀναγνώστης Σπουλιστάκη

Νικόλαος λόντος

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 354

ὁ προσωρ[ιζός]: Γεν. Γραμματεὺς
[ἀνυπόγραφο]

2

ἀριθ. [κενὸ]

Τὸ Ἐκτελ[εστικὸν] Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διατάσσεται τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας νὰ λογαριάσῃ ἐνὸς χρόνον μι-
σθὸν πρὸς ὀγδοῆντα γρόσια: τὸν καθ' ἑκάστον μῆνα τοῦ κυρίου Ἰακώβου Πε-
ρικλέους, διότι ἐχηγμάτισεν ἐκ διαλειμμάτων εἰς διάφορα μέρη φροντιστὴς δι-
ωρισθεὶς παρὰ τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν ἐπαλλήλων της κατὰ τὰ ἀνὰ χεῖρας
του ἀποδεικτικά. μετέπειτα δὲ νὰ μετρήσῃ ἐξ αὐτῶν μέρος μετὰ πρὸς τὸ πα-
ρὸν εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἄκραν ἐνδειαν, διὰ δὲ τὰ λοιπὰ νὰ τῷ δώσῃ ἀποδεικτικὸν
πληροτέον εἰς εὐκαιρίαν τοῦ Ἐθν[ικοῦ] Ταμείου.

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 354.

3

Περίοδος Β'. Προσωρ[ιζή Διοικήσεις] Α' τῆς Ἑλλά[δος].

ἀριθ. 772

Τὸ Ἐκτελ[εστικὸν] Σῶμα

Πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀρμάτων τῶν πολιορκούντων τὸ Ναύπλιον

ὁ Κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς διορίσθη φροντιστὴς τοῦ στρατοπέδου τοῦ πολιορκουντος τὸ Ναύπλιον, καὶ ἀποστέλλεται αὐτοῦ διὰ τὰ ἐνεργῆ τὸ χρέος του. ἀπ' αὐτὸν λοιπὸν νὰ λαμβάνητε εἰς τὸ ἐξῆς τὰ καθημερινὰ Σας ταῖνια.

Ἐκ Μύλων Ν[αυπλίου] τῇ 27 Μαρτίου 1824

ὁ Πρόεδρος

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 525

[ἀνυπόγραφο]

4

ἀρ. 777

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν

Διατάττει

α'. ὁ Κ. Ἰάκωβος Περικλῆς διορίζεται φροντιστὴς τοῦ πολιορκουντος στρατοπέδου τὸ Ναύπλιον.

β'. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν διορίζεται νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα διὰ ταῦτα (;).

Ἐκ Μύλων Ν[αυπλίου] τῇ 27: Μαρτίου 1824

ὁ Πρόεδρος

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 526

[ἀνυπόγραφο]

5

Ἐπερτάτῃ διοίκησις

καθὼς μὲ ἐπροστάξατε νὰ εἰπῶ τὸν πάπ. νικολή ὁποῦ εἶχε τὸ κάρικον (=φορτίο) τὸ σιτάρι διὰ τὰ μὲ δίδῃ πενήντα ἢ ἑκατὸν κιλά. δὲν ἐστάθῃ κατ' οὐδένᾳ τρόπον νὰ μὲ δόσῃ λεγωντάς μου διαφοροὺς προφάσεις καὶ μάλιστα ζητᾷ ἐπὶ χεῖρας τὴν πληρωμὴν διὰ δέκα κιλά καὶ ὄχι διὰ 50 ἢ 100. ἐγὼ εἶμαι εἰς ἀπορίαν σιτάρι δὲν ἔχω, ἀλεύρι δὲν ἔχω, ψωμί δὲν ἔχω τ' ἐστράτευμα αὐρίον εἶναι νηστικόν, καὶ περαιτέρω δὲν ἤμπορῶ τί νὰ πῶ. ὁ ὁδρεῖος ἐτοῦτος ζητᾷ τοὺς παράδες, ἢ ὥς αὐρίον μὲ σκοτᾷνε ἂν δὲν τοὺς δώκω καὶ τοὺς ζητᾷ ἀπὸ μένα, καὶ στείλατέ με διαταγὴν σας μὲ τὸν ἴδιον τί νὰ κάμω! γράφετε καὶ πρὸς τὸν ἴδιον ὅπου ἔχει τὸ κάρικον, ἢ πρὸς ἄλλον κανένα, διὰ τὰ οἰκονομηθῇ ἀπόψε τὸ ὀγληγορώτερον, καὶ μετὰ βαθντάτου σέβας μένω.

τῇ 19 ἀπριλ[ίου] [1]824

μύλωθεν

προθυμότητος

Ἰάκωβος Περικλῆς

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 686

6

Ἐπερτάτῃ Διοίκησις

Ἐγὼ κατὰ τὴν χρεσινὴν ἀναφορὰν μου, τὴν ὁποίαν ἔκαμα πρὸς τὸ Σ[ε-

βαστὸν] τοῦτο Σῶμα, ὥς ἤμην διὰ λόγον διατεταγμένος νὰ λάβω ἀπὸ τὸν πραγματιστὴν τοῦ καραβίου 100: ἢ 50 κοιλὰ σητάρι. τουλάχιστον, πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ στρατοπέδου μὴν κατὰ τὸ παρὸν, λέγοντας εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς Σ[εβαστῆς] Διοικήσεως μυρίας ὑποσχέσεις καὶ διαφόρους τρόπους καταπυστικούς καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐστάθην ἀδύνατον διὰ νὰ λάβω, ὅχι τόσον 100 ἢ 50 κοιλὰ ὅπου ζητῶ, ἀλλὰ μήτε 5: τουλάχιστον δὲν δίδει χωρὶς νὰ λάβω πληρωμὴν πρῶτον, καὶ τέλος δὲ ἀμνηχανῶν εἰς ὅλα ὅτι τὸ στράτευμα διὰ σήμερον ἠθελε μείνει νηστικὸν δι' ὅλον, καὶ διὰ νὰ μὴ γίνῃ καμμία σύγκυσις μεταξὺ τὸν, βιασθεὶς καὶ προβλέπων πολλὰ πράγματα, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ κανέναν ἄλλον πραγματιστὴν ἀπὸ τοὺς ἐδῶ δὲν ἔδωκε πίστιν εἰς τὴν Σ. Διοίκησιν διὰ νὰ δώσῃ σητάρι, πρῶτον χωρὶς νὰ πληρωθῇ, τρέχων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἄρπαξα ἀπὸ βλάχους καὶ ἀπὸ τοὺς Μόλους ἐξακοσίας τόσας ὀκάδας ἀλεύρι, μὲ τόσας δυσκολίας, διὰ νὰ οἰκονομήσω τὰ συνήθη ταῖνια τοῦ στρατοπέδου, ἐπιστατήσας μόνος μου ὄλην τὴν νύκτα, γιὰ νὰ τὰ ἐτοιμάσω, μίαν ὥραν ἀρχήτερον πρὸς ἀποφυγὴν λογοτριβῶν, καὶ συγχίσεων, καὶ ἀπὸ τοὺς ἔχοντας τὸ ἀλεύρι, καὶ ἀπὸ τοὺς τζαουσάδες (= λοχίες), οἷτινες στέκονται ἀνυπομόνως ἐπὶ κεφαλῆς, ζητῶντες χωρὶς ἄλλο τὰ συνήθη τῶν ταῖνια, τὰ ὅποια συμποσοῦνται κατὰ τοὺς ἐγγράφους ντεσκερέδες τῶν ἀρχηγῶν καπετὰν σκούρητ, καὶ καπετὰν Νικόλα λάμπρου Γκίκα, (τοὺς ὁποίους φυλάττων ἀνὰ χεῖρας) τόσα ὥς ἀκολούθως φαίνονται.

Διὰ τοὺς κρανιδιώτας ταῖνια	300	μεταφορὰ ταῖνια 997 τὰ ὅποια διὰ/
καπ. Χ[ατζή]: Χρῆστον Βούργαρη	320	νέμονται καθ' ἡμέραν εἰς
κωνσταντῖνον λευκαδίτην	153	τὸ στρατόπεδον
Γραμματικόπουλον Ἰωσήφ	68	διὰ δὲ τῶν ἐδῶ δουλευτάδων
Δημ: Κυριαζήν τοῦ παπα-γιώργη	22	τοῦ ψωμιοῦ εἶναι τὰ ἐξῆς.
καπετὰν Παναγῇ	20	εἰς κλαδιά δέκα φορτὸ
Ἰωάννην Σουλιώτην	32	ματα καθ' ἡμέραν 10
ἀντώνιον Βουρίκα	20	εἰς χαμαλήξαν..... 10
καπετὰν Ἰωάννην	22	εἰς τὸ καῖμι..... 6
καὶ διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς χάσικα 20 διπλὰ 40	καὶ διὰ τροφήν μας ἐδῶ	7
	997	1030

- σ. 2 αὐτὸ τοῦτο δίδοντας καθ' ἡμέραν τακτικὰ χωρὶς νὰ λείψῃ ἐν ἑκτὸς μερικῶν ἕως 10-15 ἀτάκτων, ὅπου δίδονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, καὶ ἄλλα μετὰ τριβόνται εἰς τὸ καῖμι, καὶ ἄλλα καίονται εἰς τὸν φουῆρον, ἐγὼ δὲ δι' ὅλα αὐτὰ μὲ ὅλον ὅπου φέρομαι μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην μέθοδον τῆς Οἰκονομίας διὰ νὰ τὰ ἐλαττώσω τρέμω νὰ δώσω ἕνα μόνον περισσότερον, μ' ὅλον τοῦτο δὲν ἠμπορῶ νὰ τὸ ἀποφύγω. Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐγὼ σητάρι διὰ νὰ οἰκονομήσω τὸ στρατόπεδον αὐριον, δὲν ἔχω, καὶ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ δὲν εὐρίσκω τρόπον εὐκολίας διὰ νὰ λάβω ἄνευ μετρητῶν, μήτε ἕνα κοιλόν, ὁ πρῶτος ὅπου ἔλαβα τὸ σητάρι

μὲ φοβερίζει καὶ ζητᾷ τὸ δίκαιόν του ἀπὸ ἐμὲ αὐτοὶ δὲ ἀπὸ τούδ' ὁποίους ἀρ-
παξα τὸ ἄλευρι τοῦ ζητοῦν χωρὶς ἄλλο σήμερον, ἐγὼ τί νὰ κάμω δι' αὐτὰ δὲν ἠ-
ξεύρω, ὡς στοχασθῇ ἡ Σ. Διοίκησις, ὅτι ἔχει στρατόπεδον, καὶ τοιοῦτον καὶ
ὡς σκεφθῇ ὅτι ἄνευ μετρητῶν δὲν κατορθώνεται τὸ παραμικρόν. Ἐγὼ τὸ οἰ-
κονόμησα ἕως εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα χωρὶς μέσα, καὶ ἐκ τοῦ μισθοῦ, ὅχι διότι
δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ οἰκονομήσω αὐτὸ τὸ μικρότατον στρατόπεδον, ὡς πρὸς ἐ-
κεῖνα τῆς Εὐρίπου καὶ ἄλλα, τοῦ Δράμαλη, καθὼς εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους, ὅ-
σοι μὲ ἐγνώρισαν, ἀπὸ τούδ' ὁποίους εἶναι καὶ πρῶτος καὶ δεῦτερος θεῖος καὶ
Σεβαστός μοι Κολέτης, παρὰ διότι μὲ ἐλείπουν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα, ἔνεκα τῶν
ὁποίων, κοντεύω νὰ χάσω καὶ τὴν ὑπόληψίν μου, τὴν ὁποίαν φιλοτιμούμενος
νὰ ἀδείξω, προσπαθῶ, καὶ ριψοκινδυνεύω, μ' ὅλας μου τὰς δυνάμεις, νὰ δον-
λεύσω ὡς ξεύρω τὴν Πατρίδα πιστῶς, διὰ νὰ φανῶ εἰς ὅλους ἀληθής, καὶ κα-
λὸς πατριώτης, χωρὶς ποτὲ νὰ ἀκούσω, ἀπὸ κανένα τὴν παραμικρὰν κατάκρι-
σιν, ὅθεν παρακαλῶ θερμῶς τὴν Σ. Διοίκησιν νὰ οἰκονομήσῃ τὸ πρᾶγμα ὅπως
βούλεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ νὰ μὲ διατάξῃ τί νὰ κάμω εἰς τὸ ἐπόμενον.

Ἐν Μύλοις Ν[αυπλίου] τῇ 20 Ἀπριλίου 1824 καὶ μετὰ βαθυτάτου σέβας
μένω ὅλος εὐπειθέστατος
Ἰάκωβος Περικλῆς

Πρὸς τοῖς ἄλλοις παρακαλῶ, νὰ διατάξῃτε
ὁποῖον μαγαζὶ θέλω μεταχειρισθῶ διὰ τὸ
σιτάρι, ὥσαν ὁποῦ ἐκεῖνο ὁποῦ εἶχον, μὲ
διαταγὴν μὲ ἐβγαλαν.

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 697

7

Ἐπερτάτῃ Διοίκησις

Ἐγὼ ἀπεκρίνῃ τὴν ἡμέραν, ὅπου εἰς Ἄργος τὸ Σεβαστόν Ἐκτελεστι-
κὸν Σῶμα ἀνέβη, μὴ ἔχον σιτάρι πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ στρατεύματος, καὶ
ἀναφερθεὶς εἰς τὴν Διοίκησιν τότε δὲν ἐστάθη δυνατόν νὰ μοι δοθῇ διαταγὴ
πρὸς τὸν πραγματιστὴν τοῦ σίτου: ἐπειδὴ τότε τὸ Σ: Ἐκτελεστικὸν ἦτον ἐπὶ
ποδὸς καὶ ἔτοιμον νὰ καθβαλκεύσῃ μὲ βίαν διὰ τὸ Ἄργος. ἀλλὰ διὰ λόγον μό-
νον μοι ἐστείλετε μὲ τὸν καπ. Ἀντώνιον κορμικάρην νὰ μισθώσῃ τέσσαρας χι-
λιάδας ὀκάδας σίτον. ὁ πραγματιστής λοιπὸν πισθεὶς εἰς τοὺς λόγους τοῦ εἰρη-
μένου καπ. ἀντὼν κορμικάρην μοι ἔδωκεν ἕως χθὲς τὸ βράδι τρεῖς χιλιάδας
ὀκ. σίτον, ἕως εἰς τὰς τέσσαρας λείπουν χίλιας, τὰς ὁποίας δὲν θέλει νὰ μοι τὰς
δώσῃ, μὲ τὸ νὰ ζητᾷ πρῶτον τὴν διαταγὴν διὰ ὅλην αὐτὴν τὴν ποσότητα τοῦ
σίτου, καὶ ἀφ' οὗ τοῦ πάγω τὴν διαταγὴν μοι δίδει καὶ ταῖς ἐπιλοῦμαι.

καὶ μετὰ σέβας μένω

Ἐν Μύλοις Ναυπλίου
τῇ 13: Μαΐου 1824
Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικὸν, 806

ὄλος εὐπειθεὶς
Ἰάκωβος Περικλῆς

8

Ἐπερτάτῃ Διοίκησιν

Σιτάρι δι' αὐρίον πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ πολιορκουμένου στρατοπέδου τὸ
Ναύπλιον δὲν εἶναι εἰς κατασκευὴν ταῖνιων διότι τὰ διακόσια κοιλὰ ὅπου μοι
ἐδόθησαν ἀφ' ἧς τὸ Σ: Ἐκτελεστικὸν εἰς Ἀργὸς ἀνάβη μόλις ὡς σήμερον δι-
ήρκησαν: τὰ δὲ καθημερινὰ ταῖνια ὅπου εἰς Ἀργὸς στέλλω εἶναι τὰ ἐξῆς:

εἰς τοὺς κρानιδιώτας	300
εἰς τὸν λευκαδίτην	270
εἰς τὸν καπ. Παναγῇ	40
εἰς τὸν Κυριαζῇ Σκούρτη	60
εἰς τὸν Σουλιώτην	40
εἰς τὸν καπετὰν ἀντώνη Βουρίκα	20
	<hr/> 730

αὐτὰ λοιπὸν εἶναι τακτικά καὶ ἄφετε (;) μὲ ντεσχερέδες τοὺς (1 λέξη δυσνόη-
τη) καὶ καπ. Νικόλα λάμπρον Κρανιδιώτη, ἐκεῖνα δὲ ὅπου μειράζονται ἐδῶ
εἰς χαμάλιδες, εἰς κλαδιά, εἰς (1 λέξη δυσνόητη) διὰ τροφὴν μας, στρατιώτας
περαστικούς, ἃς εἶναι τὸ πολὺ ἄλλα ἑκατόν. ὅθεν δι' ὅλα αὐτὰ ἃς σκευθῇ ἡ Σε:

σ. 2 Διοίσεις καὶ ἃς ἀποφασίσῃ τάχιστα δι' αὐτὰ ἐπειδὴ /τὸ στρατόπεδον θέλει
μείναι νησιτικὸν αὐρίον.

ἐν μύλοις Ναυπλίου

καὶ ἐγὼ εἶμαι πρόθυμος

εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς

τῇ 16 Μαΐου 1824

Ἰάκωβος Περικλῆς

9

Ἐπερτάτῃ Διοίκησιν

Ἐγὼ πρὸς μόλις μὲ τόσας δυσκολίας ὑποσχέσεις καὶ μαλώματα ἠμπόρεσα
νὰ οικονομίσω πεντακόσιες τόσες ὀκάδες σίτον καὶ ἄλευρον εἰς ἐξοικονόμησιν
διὰ σήμερον τῶν συνηθισμένων ταῖνιων τοῦ πολιορκουμένου στρατοπέδου τὸ
Ναύπλιον, καὶ διὰ αὐρίον ἄλλιν χρειάζεται ἄλλος τόσος καὶ περισσότερος εἰς
κατασκευὴν ταῖνιων, καὶ ἀπ' ἐδῶ πλέον εἶναι ἀδύνατον νὰ οικονομηθῶμεν. τὸ
δὲ Σεβαστόν, Ἐκτελεστικὸν ἃς ἀποφασίσῃ ὅπως αὐτῷ βούλεται περὶ τοῦ πρα-
κτέον:

Τῶν δὲ καπετανέων τὰ ταῖνια ἐκτὸς τοῦ Χατζηχρήστου τὰ 400: εἶναι τὰ αὐτὰ ὥς καὶ πρότερον.

ἐν μύλοις Ναυπλίου

τῇ 17: Μαΐου 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 856

καὶ μετὰ σέβας μένω

ὅλος πρόθυμος εἰς τὰς ἐπιταγὰς της

Ἰάκωβος Περικλῆς

10

Ἀρ: 1516 πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κ: Μαρσιλέζην

Διορίζεσθε νὰ δώσετε πρὸς τὸν φροντιστὴν Κύριον Περικλῆν ἑκατὸν κοιλὰ σιτάρι: Ἀρ. 100: εἰς λογαριασμὸν τῆς Διοικήσεως.

ἐκ Μύλων: τῇ 18. Μαΐου: 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 856

11

Περ[ίδοδος] Βα

Ἀρ. 1638

Πρὸς τὸν Κύριον Μαρσιλέζην

Διορίζεσθε νὰ δώσητε εἰς τὸν φροντιστὴν Περικλῆν πενήντα κοιλὰ σιτάρι: Ἀρ: 50: εἰς λογαριασμὸν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Μύλοις τῇ: 26 Μαΐου: 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 1056

12

Σεβαστὴ Διοίκησις

Διὰ ν' παραστήσω μὲ ἑκτασιν πόσην ἀγωνίαν ἐδοκίμαζεν αὐτὴ ἡ ψυχή μου, πόσην ταλαιπωρίαν αὐτὸ τὸ σῶμα μου διὰ νὰ ἐκπληρῶ ἐξηκριβωμένους τὸ ὑποῦργημα τὸ ὁποῖον ἐνεπιστεύθην, αὐτὸ ὥς βέβαιοι πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν εἶναι περιττόν.

Πλὴν μ' ὅλα ταῦτα καὶ τ' ἄλλα τῶν ἀχρείων στρατιωτῶν, ἐν ᾧ τελευταῖον ἀπέκαμον, καὶ ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις ἐμψυχώσασά με μὲ κατηγάγκασε νὰ ἐξακολουθήσω πάλιν τὸ χρέος μου, καὶ ἐν ᾧ ἐγὼ παραλαβὼν τὸ διορισθὲν ἰκάνον γένημα παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονομίας πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἐνταῦθα στρατευμάτων, καὶ ἀμέσως τότε μόνος μου μὴν ἔχων ταχὴν ὄνον εἰς τὸ νὰ μὲ προφθάσῃ μὲ ἄλευρον, ἔτρεξα ὁ ἴδιος νὰ τὸν ἐτοιμάσω τὴν ἰδίαν νύκτα καὶ ἐτοιμάσας μέρος, ἔμβασα εἰς τὸν γενικὸν τῆς οἰκονομίας Γραμματέα διὰ νὰ προφθασθῶσι τὰ ταῖνια ἐγὼ δὲ ἔμεινον εἰς περιλαβὴν τοῦ λειποῦ ἁλεύρου καὶ οὕτως νὰ ἔλθω εἰς ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου μου. ἐν τῷ μεταξὺ δὲ τῆς δια-

τριβῆς ταύτης ἔξαφνα ἤδη παρατηρῶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας δὲν ἤξεύρω πῶς, διορίζει ἀντ' ἐμοῦ ἄλλον φροντιστὴν τὸν γαμβρὸν τοῦ Γεν. Γραμματέως Σπυρίδωνος παπα-Ἀλεξοπούλου, ἐμὲ δὲ ν' ἀποβάλλῃ δοκιμότερον. ἀναφέρω λοιπὸν ταῦτα πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοίκησιν διὰ νὰ μὲ ὀδηγήσῃ καὶ διατάξῃ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ ὑπουργεῖμα τοῦ φροντιστοῦ.

ἐν Ναυπλίῳ

τῇ 17 Ἰουνίου 1824

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 1293

καὶ μετὰ σέβας μένω

ὁλος πρόθυμος

Ἰάκωβος Περικλῆς

13

Περὶ[οδος] Βα

ἀριθ: 3121

Προσωρινὴ Διοικήσις τῆς Ἑλλάδος

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ἐκτελ. Σῶμα.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Πολεμικῶν-

Διὰ νὰ θεωρηθοῦν οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Περικλέους ἀναγκαιοῦν ἀποδεικτικά, ἐκ τῶν ὁποίων μέρος ἐπαρρησίασε, καὶ μέρος εὐρίσκονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας.-

Διὰ τοῦτο ἐξαιτεῖται τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, νὰ δοθῇ ἐπιταγὴ πρὸς τὸ ρηθὲν ὑπουργεῖον, νὰ διευθύνῃ ἐνταῦθα, ὅ,τι ἀποδεικτικά εὐρίσκονται ἐκεῖ σχετικὰ εἰς τὴν θεώρησιν ὄλων τῶν λογαριασμῶν του.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 7

αὐγούστου 1824

ὁ ὑπουργὸς τῶν Πολεμικῶν

ἀ. παπαγεωργίου

ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Δημήτριος Τομαρᾶς

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2165

14

Περίοδος Β' Ἀριθ. 3591

Προσωρινὴ Διοίκη[ησις] τῆς Ἑλλάδος

Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας

Διὰ νὰ θεωρηθοῦν οἱ λογαριασμοὶ τοῦ Κυρίου Ἰακώβου Περικλέους ἀναγκαιοῦν ἀποδεικτικά ἐκ τῶν ὁποίων μέρος εὐρίσκεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο. διὰ τοῦτο προτρέπεσθε ὅ,τι ἀποδεικτικὸν εἶναι σχετικὸν εἰς τὴν θεώρησιν ὄλων τῶν λογα[ρισμῶν] του νὰ τὰ διευθύνετε εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν πολεμικῶν ἄνευ ἀναβολῆς καιροῦ.

τῇ 9 αὐγούστου 1824 Ναύπλιον

ὁ πρόεδρος

(ἀνυπόγραφο)

ὁ Προσωρινὸς Γεν. Γραμμα[τεὺς]

(ἀνυπόγραφο)

(προσθήκη στο τέλος, γραμμένη ἀνάποδα)

πρόκριτοι τῆς Νήσου σπετζών

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2192

15

Περίοδος Βα. Ἀριθ. 3938

[Τὸ Ἐκτελεστικὸν Σῶμα]

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο προλαβόντως ἔξαιτεῖτο νὰ τῷ σταλῶσιν ὅσα σχετικὰ ἔγγραφα εἰς τὴν θεώρησιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ Ἰακώβου Περικλέους. διετάχθη λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον τῆς οἰκονομίας καὶ ἤδη προσαναφέρεται μὲ τὴν ἐπ' ἀρ. 3775 ἀναφορὰν τὸν ὅτι τὰ ἔστειλεν ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοὺς λογαριασμοὺς τούτους, ἔκαμε τινὰς παρατηρήσεις, καὶ τὰς ὁποίας διηύθυνεν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ἐκ τούτων συνάγεται ὅτι μένουσι ἐπάνω (;) εἰς τὸν Περικλέαν 4390 ὀκτάδες ψωμοῦ καὶ αἱ παρατηρήσεις αὗται συντείνουν εἰς τὴν θεώρησιν τῶν αὐτῶν λογαριασμῶν ἐμπερικλείοντας ἤδη ἐνταῦθα καὶ ὅς κάμῃ καὶ τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο τὰς σκέψεις τὸν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Ν[αυπλίῳ] τῇ 19 Αὐγούστου 1824

Ὁ Πρόεδρος
(ἀνυπόγραφο)

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2459

16

Σεβαστὴ Διοίκησις

Ἀφ' ἧς εἰς Ναύπλιον ἐλθόντες, καὶ μὴ ἔκτοτε ἔχω οἴκημα ἐπέρσασα μίαν ζωὴν κακὴν, καὶ ἐκ τούτου ἠρρώστησα, καὶ ἐκινδύνευσα ἐνοχλήσας καὶ πολλοὺς τῶν φίλων. ἤδη δὲ εἶδον ἐν μέρος οἰκίματος πολλὰ μικρὸν τὸ ὅποιον μόλις νὰ χωρῇ ἐμὲ μετὰ ἄλλον ἐνὸς φίλου μου, ἢ ἐπιτροπὴ ὁμῶς ἤλθεν διὰ νὰ μὲ ἐκβάλλῃ καὶ θέλει κάμει κακά. ἐπειδὴ ἐγὼ μῆτε καλλητέραν μῆτε χειροτέραν πλέον δύναιμι νὰ εὗρω, καὶ τέλος δὲν ἔχω καὶ ἐγὼ τόσον δίκαιον, ὥς ἄλλοι ἀναξιώτατοι νὰ κατοικήσω εἰς μικρὸν τὴν οἴκημα διὰ τοῦτο παρακαλῶ νὰ ἐπιταχθῇ ἢ ἐπιτροπὴ νὰ μὴ μὲ εὐγάλῃ, καὶ ἐμέ.

τῇ 21 αὐγούστου 1824:

Ἐν Ναυπλίῳ

ὁ πατριώτης

Ἰ. Περικλῆς

Γ.Α.Κ. Ἐκτελεστικό, 2521

'Εμπερικλείεται αντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς διορισθείσης πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ποτὲ φροντιστοῦ κυρίου 'Ιακώβου Περικλέους, ἡ ὁποία ἐξετάσασα ἐπιμελῶς τοὺς ρηθέντας λογαριασμοὺς τοῦ Περικλέους, εὗρίσκει εὐλογον, ὅτι μένει ἡ Διοίκησις χρεωστοῦσα εἰς αὐτὸν γρόσια. 1.104:35: πρὸς δὲ δκάδες: 6.350: νὰ πληρωθῶσι παρὰ τῆς Διοικήσεως εἰς τοὺς δανειστάς, ὅταν παρηρσιασθῶσι εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ζητήσωσιν αὐτάς μεθ' ὄρκου.

Τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο παρατηρεῖ ὅτι ἐπερίσσευσε ἱκανὴ ποσότης ταϊνίων ἀπέραστος εἰς τὸν λογαριασμόν του, μὲ τὴν ὁποίαν ἐξοικονόμησεν τὸ στράτευμα καὶ χρεωστεῖται εἰς τὴν ἀξιώτητα τοῦ ρηθέντος 'Ιακώβου Περικλέους κατὰ τὰς ἀκριβεῖς παρατηρήσεις τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μαρτυρίαν αὐτοῦ. Διὸ καθυποβάλλει ὑπ' ὄφιν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεως τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὅπως δώσῃ τὰς περὶ τούτου ἀναλόγους διαταγάς.

'Εν Ναυπλίῳ τῇ 17: 7βρίου
1824

τῆς ἀπονείας τοῦ ὑπουργοῦ
ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημήτριος Τομαράς

(ἄλλη γραφή): «ἀναφορὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν πολεμικῶν ὑπ' ἀριθ. 3931: 'Εμπερικλείων ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπεξεργάσασα τοὺς λογα[ρισμοὺς] τῆς».

(ἄλλη γραφή): «πρὸς τὸ τῆς Οἰκονομίας νὰ τὸν δώσῃ ἀποδεκτικόν».

Γ.Α.Κ. 'Εκτελεστικὸν, 3345

Τὰ 8 ἔγγραφα ἀπὸ τὸ 'Αρχεῖο τῶν 'Αγωνιστῶν

Τὰ 8 ἔγγραφα τοῦ 'Ιακώβου Περικλή 'Ολύμπιου ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ Α.Α. βρίσκονται στὸ κουτί 157. Μᾶς δίνουν πληροφορίες γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ κατάστασίν του, γιὰ τὴ συμμετοχὴ του στὸν 'Αγὼνα στὴ Βλαχία καὶ στὴ Νότια 'Ελλάδα καὶ γιὰ τὶς ἀπαιτήσεις του ἀπὸ τὸ Κράτος, ποὺ δὲν δικαιώθηκαν ὡς τὸ 1865, τὴ χρονιά δηλ. ποὺ ζητοῦσε τὰ δικαιώματά του ἢ ἀνεψιά του. Τὰ ἔγγραφα αὐτὰ εἶναι τὰ ἐξῆς:

18. 'Η αἴτηση τῆς ἀνεψιάς του Φιλισίδου Θ. 'Ολύμπιου «πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἐξεταστικὴν 'Επιτροπὴν» μὲ ἡμερομηνία 14.6. 1865. Μὲ τὴν αἴτησίν της αὐτὴ ὑποβάλλει τὰ δικαιολογητικὰ ποὺ εἶχε στὴν κατοχὴ της, μὲ τὰ ὁποῖα ζητεῖ νὰ πληρωθεῖ 2.800 γρόσια ποῦ χρεωστοῦσε τὸ Κράτος στὸ θεῖο της. Εὐκαιριακὰ ἡ Φιλισίδου διεκτραγωδεῖ τὴν κατάστασίν της, προσθέτοντας ὅτι μὲ τὰ χρήματα ποὺ διεκδικεῖ σκοπεύει νὰ σπουδάσει δασκάλᾳ καὶ νὰ ἐργαστεῖ στὴν πατρίδα της, τὸ Λιτόχωρο.

19. Τὸ πιστοποιητικὸ ποῦ ὑπογράφουν στὴν 'Αθήνα (29.6.1865) ὁ 'Ιωάννης 'Ολύμπιος (ποῦ ἦταν κι αὐτὸς ἀνεψιὸς τοῦ 'Ιακώβου Περικλή 'Ο-

λύμπιου) και ὁ Πηλιορίτης Χρόνης Μπασδέκης, καὶ ἐπικυρώνει τὸ γνήσιο τῆς ὑπογραφῆς τους ὁ δήμαρχος τῆς Ἀθήνας Ἐμ. Κουτζικάρης (6.7.1865). Μὲ αὐτὸ πιστοποιεῖται ἡ συγγένεια τῆς Φιλισίδου μὲ τὸν Ἰάκωβο Περι- κλῆ Ὀλύμπιο.

20. Τὰ ἀντίγραφα τριῶν ὁμολογῶν, ποὺ ὑπογράφει ὁ Γραμματέας τῆς Οἰκονομίας Γ. Μαυρομάτης καὶ ἐπικυρώνει ὁ δήμαρχος τῆς Ἀθήνας Ἐμ. Κουτζικάρης (15.6.1865). Τὸ α', ποὺ ἐκδίδουμε ἐδῶ μὲ ἀριθμὸ 206/22.9. 1827, εἶναι γιὰ 1.000 γρόσια. Τὸ β', μὲ ἀριθμὸ 207, εἶναι γιὰ 1.000 ἐπίσης γρόσια καὶ τὸ γ', μὲ ἀριθμὸ 208 εἶναι γιὰ 800 γρόσια. Τὰ ὁμολόγια β' καὶ γ' δὲν τὰ ἐκδίδουμε ἐδῶ, διότι εἶναι πανομοιότυπα μὲ τὸ α', καὶ δὲν ἔχουν ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον. Ἡ Φιλισίδου ζητοῦσε νὰ εἰσπράξει τὰ 2.800 γρόσια αὐτῶν τῶν 3 ὁμολογῶν.

21. Τὸ πιστοποιητικὸ, ποὺ ὑπογράφουν στὸ Ναύπλιο (1.2.1830) τριάν- τα ὄπλαρχηγοὶ τοῦ Ἀγῶνα ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους πολλοὶ Ὀλύμπιοι καὶ Μακεδόνες καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Λόχου τῆς Βλαχίας καὶ ἐπικυρῶ- νει ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Πρόνοιας τοῦ Ναυπλίου Ἰ. Σακελλαρίδης (13.4. 1833). Οἱ ἀρχηγοὶ βεβαιώνουν ὅτι ὁ Περικλῆς πέρα ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ του στὴν ἐπανάσταση τῆς Μολδοβλαχίας, πῆρε μέρος καὶ στὶς μάχες ποὺ ἔγιναν στὴν Πάτρα, στὸ Ναύπλιο, στὴν Κόρινθο, στὸ Ἄργος, στὰ Δερβε- νάκια, στὰ Βασιλικά, στὴν Εὐβοία, στὸ Τρίκερι καὶ κατὰ τοῦ Ἱμπραήμ στὸ Ναύπλιο, στὰ Βέρβена, καὶ στὴν Τρίπολη.

22. Τὸ πιστοποιητικὸ ποὺ ὑπογράφει ὁ στρατάρχης Δημ. Ὑψηλάντης στὸ Ναύπλιο (15.4.1830) καὶ ἐπικυρώνει ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Πρόνοιας Ἰ. Σακελλαρίδης (13.4.1833). Ὁ Ὑψηλάντης βεβαιώνει τὴ συμμετοχὴ τοῦ Πε- ρικλῆ στὶς μάχες κατὰ τοῦ Ἱμπραήμ τὸ ἔτος 1825 καὶ ἀκόμα τὴν τιμιότη- τα τοῦ φροντιστῆ Περικλῆ, ὅταν ὑπηρετοῦσε στὸ Σῶμα τῶν Φυμελιωτῶν.

23. Τὸ πιστοποιητικὸ, ποὺ ὑπογράφουν κυρίως Ὀλύμπιοι ἀγωνιστὲς (Διαμαντῆς Νικολάου, Ψαροδημος, Πετσάβας, Λάζος) στὴ Δαύλεια τῆς Βοι- ωτίας (5.4.1832). Οἱ ἀγωνιστὲς αὐτοὶ ἀναφέρουν ὅτι ὁ Περικλῆς προσπα-θοῦσε νὰ συμφιλιώσῃ τοὺς ἐρίζοντες ἀγωνιστὲς κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἀν- τिकाποδιστριακῶν γεγονότων. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ βρίσκεται γραμμμένο στὴ β' σελίδα τῆς κόλλας, στὴν ὁποία εἶναι γραμμμένο τὸ ἔγγραφο μας μὲ ἀ-ριθμὸ 21.

24. Τὸ πιστοποιητικὸ, ποὺ ὑπογράφουν στὸ Ναύπλιο (21.3.1833) οἱ ὁ-πλαρχηγοὶ Γάτσος, Τόλιος Λάζος, Διαμαντῆς Ὀλύμπιος, Νάσιος Μάντα-λος καὶ Θ. Ζιάκας καὶ ἐπικυρώνει καὶ πάλι ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Πρόνοι-ας Ἰ. Σακελλαρίδης (8.4.1833). Οἱ ὄπλαρχηγοὶ ἐπιβεβαιώνουν τὴ μεγάλη προσφορὰ στὴν πατρίδα τῆς οἰκογένειας τοῦ Περικλῆ καὶ τοῦ ἴδιου, ὅτι τὸν εἶχαν ὀρίσει πληρεξούσιο σὲ πολλὰς ἐθνοσυνελεύσεις, καὶ ὅτι ἦταν πολὺ γνωστὸς γιὰ τὴν τιμιότητά του.

Τὸ πιστοποιητικὸ αὐτό, ὅπως καὶ τὰ ἄλλα, τὰ ὑπέβαλε ὁ Περικλῆς ζητώντας ἀπὸ τὸ Κράτος οἰκονομικὴ ἐνίσχυση (σύνταξη), διότι, καθὼς τὸ σημειώνουν οἱ ὀπλαρχηγοί, «ἔφθασεν ἡδὴ (εἰς) τὸ νὰ μὴ δύναται νὰ οἰκονομῇ τοὺς ἀναπομεινάντες ἀδυνάτους τῆς οἰκογενείας του...».

25. Τὸ τελευταῖο ἔγγραφο εἶναι γραμμένον ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Περικλῆ σὲ χαρτί μὲ μεγάλες διαστάσεις καὶ ἔχει τὸν τίτλο: «Συνοπτικὴ καταστατικὴ ἔκθεσις τῶν ἀπ' ἀρχῆς Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιῶν τοῦ κ. Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου Ἀντιστρατήγου». Γιὰ τεχνικοὺς λόγους, στὴν ἔκδοσή μας ἐδῶ θὰ «τεμαχίσουμε» τὸ ἔγγραφο αὐτὸ σὲ 5 μέρη. Εἶναι ἀντίγραφο τοῦ ἑγγράφου, ποὺ σύνταξε στὸ Ναύπλιο (17.4.1833) καὶ τὸ παρουσίασε στὴν ἀρμόδια ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ συνταξιοδοτηθεῖ, χωρὶς καὶ νὰ τὸ πετύχει, ἀφοῦ, καθὼς ἀναφέραμε παραπάνω, στὰ 1865 ἡ ἀνεψιά του ζητεῖ ἀκόμη τὰ 2.800 γρόσια τῶν 3 ὁμολόγων τοῦ θεῖου της. Ἀπὸ τὴ μελέτη αὐτοῦ τοῦ ἑγγράφου διαπιστώνουμε ὅτι, ὁ Περικλῆς εἶχε ὑποβάλλει τότε στὴν ἐπιτροπὴ 42 ἔγγραφα, ἀπὸ τὰ ὅποια, καθὼς τὸ βλέπουμε, σῶθηκαν στὸ φάκελό του τοῦ Α.Α. μόνο 4 (τὰ 21, 22, 23 καὶ 24, γεγονὸς ποὺ δείχνει τὴν ἔκταση τῶν ἀπωλειῶν τοῦ φακέλου του.

Καὶ ἐνῶ τὸ ἔγγραφο αὐτὸ χαρακτηρίστηκε ἀπὸ τὸ συντάκτη του ὡς «συνοπτικὴ ἔκθεσις», μᾶς δίνει πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὴ δράση του καὶ τῶν συγγενῶν του, βοηθώντας ἔτσι νὰ σχηματίσουμε πληρέστερη εἰκόνα γι' αὐτόν. Δίνουμε τώρα καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Α.Α. συνεχίζοντας τὴν ἀρίθμηση τῶν Γ.Α.Κ.

18

Τὴν 14: Ἰουνίου

1865

Ἀθῆναι

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν θυσιῶν καὶ ἀγώνων

Ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν

Ἡ εὐσεβῶς ὑποφαινομένη, κληρονόμος τοῦ ἀποβιώσαντος θεῖου μου Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου ἀξιωματικοῦ ὑποβάλλω πρὸς τὴν Σε[βα-στην] ταύτην Ἐπιτροπὴν συμφώνως μὲ τὸ 1 καὶ 4 ἄρθρον τῶν περὶ τούτου ἐκδοθεισῶν οδηγιῶν τὰ ἐπόμενα ἀντίγραφα ὁμολόγων καθ' ἃ τὸ δημόσιον ὀφείλει πρὸς τὸν εἰρημένον Θεῖον μου

1.000 γρόσια, δυνάμει τοῦ ἐπ' ἀριθμ. 206: ὁμολόγον ὑπὸ ἡμερομηνίαν 22: ἧβριον 1827

1.000 ἔτι γρόσια δυνάμει τοῦ ἐπ' ἀριθμ. 207 τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας.

800 ἔτι γρόσια δυνάμει τοῦ ἐπ' ἀριθμ. 208 τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, ἥτοι 2.800 μερομηνίας, ἥτοι δύο χιλιάδες ὀκτακόσια γρόσια εἰς δραχμὰς ἥδη ἐκτιμώμενα.

Ἐπισυνάπτω προσέτι καὶ τρία ἀποδεικτικά τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ἔθνους πιστῶν ἐκδουλεύσεων του.

Τὸ μὲν ὑπὸ στοιχεῖον Β' ἐκδοθὲν ἐν Ναυπλίῳ τὴν αἰν Ἰανουαρίον 1830: μὲ 30: ὑπογραφὰς τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον ΛΗ ἀπὸ 21 μαρτίου τοῦ 1833: μὲ πέντε ὑπογραφὰς τῶν συμπολιτῶν Ὀλυμπίων.

Τὸ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον Γ. ἀπὸ 15 φεβρουαρίου 1830: ἐκ μέρους τοῦ στρατάρχου τῆς Ἑλλάδος Δημητρίου Ὑψηλάντου, καὶ τὰ τρία τακτικῶς (= νομίμως) ἐπικυρωμένα παρὰ τῆς ἐπαστυνομίας Προνοίας τὴν 13: Ἀπριλίου 1833

- σ. 2 ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων καταλαμβάνετε Σ[εβαστὰ] μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Ταύτης καὶ λείψανα τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, ὁποίας σημαντικὰς ἐκδουλεύσεις ἔκαμεν ὁ θεὸς μου εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος χωρὶς νὰ ἀξιωθῇ νὰ ἴδῃ ἐλευθέραν τὴν Πατρίδα του, ἀλλὰ μόνον τὰ δυστυχῆ λείψανα τῶν συμπολιτῶν καὶ συγγενῶν του.

Ἀποφρανισθεῖσα δὲ ἐκ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ Πατρίδος, βίον πλάνητα διάγουσα ἀναξίως τῆς μέχρι τοῦδε ἀνατροφῆς μου καὶ μικρὰς ἐκπαιδεύσεως, παρακαλῶ τὰ Σ. μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἵνα ἀποφανθῶσιν κατὰ τὸ δίκαιον περὶ τῆς ἀποδόσεως τῶν χρεῶν τούτων τοῦ δημοσίου ὅπως δυνηθῶ ν' ἀποπερατώσω τὰς σπονδὰς μου καὶ χρησιμεύσω ὡς διδασκάλα ἐν τῇ Πατρίδι μου Λιτοχώριον τοῦ Ὀλύμπου μάλλον δὲ χάριν τῶν ὁμολογουμένων ἀγῶνων τοῦ θεοῦ μου διορισθῶ ὡς ὑπότροφος εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον, δυναμένη νὰ γίνωμαι χρήσιμος καὶ εἰς τὴν παιδαγωγίαν τῶν κορασίων ἔχουσα τὴν πρὸς τοῦτο ἀρμοδίαν καὶ ἡλικίαν καὶ ἰκανότητα, ὅπως ἀνταποδίδω τὰ διδυσκόμενα πρὸς τὴν τρυφεράν ἡλικίαν τῶν παίδων.

- σ. 3 Μὴ ἀμφιβállουσα περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς αἰτήσεώς μου ταύτης, μένω ἀποδεχομένη τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ταύτης, μὲ ὅλο τὸ προσῆκον σέβας.

Εὐπειθεστάτη

Φιλισίδου Θ. Ὀλυμπίου

ἀνηψιὰ τοῦ Ἰακώβου Περικλέους

Ὀλυμπίου

Πιστοποιητικὸν

Οἱ ὑποφαινόμενοι πιστοποιοῦμεν ὅτι ἡ ἐκ θεσσαλίας¹ Φιλισίδου Ὀ-

1. Οἱ δύο ὀπλαρχηγοὶ θεωροῦν ὁλόκληρο τὸν Ὀλύμπο θεσσαλικό, ἐπηρεασμένο ἀπὸ τὸ πατριδωνύμιο «Ὀλύμπιος», καὶ γι' αὐτὸ τοποθέτησαν τὸ Λιτόχωρο στὴ Θεσσαλία.

λυμπίου, ὁρφανὴ ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, εἶναι ἀνεψιὰ τοῦ ἀγωνιστοῦ Ἰακώ-
βου Περικλέους Ὀλυμπίου καὶ μόνῃ κληρονόμος τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

Ἀθήναις τῇ 29 Ἰουνίου 1865

Ἰωάννης Ὀλύμπιος

Χρόνης Μπασδέκης

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωτέρω δύο ὑπογραφῶν τοῦ

Ἰωάννου Ὀλυμπίου καὶ Χρόνη Μπασδέκη.

Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1865

Ὁ

Δήμαρχος Ἀθηναίων

Ε. Κοντζικάρης

20

ἀριθ: 206

Ἑλληνικὴ Πολιτεία

ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας

Δηλοποιεῖ ὅτι

Χρεωστοῦνται εἰς τὸν Ἰάκωβον Περικλέα γρ. χίλια ἀριθ. 1000 ἐκπε-
σθέντα ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 118: ἀποδεικτικοῦ τῆς Γραμματείας ταύτης τῶν δι'
ἐξόφλησιν μισθῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ἰδίου δουλεύσαντος εἰς διαφόρους ἐποχὰς τὸ
ἔθνος. θέλει τῷ πληρωθοῦν παρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

Τῇ 22: Ἰβρίου 1827

Ἐν Αἰγίνῃ

Ὁ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας

(Τ.Σ.) Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Γεώργιος Μανρομάτης

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Τῇ 15: Ἰουνίου 1865: ἐν Ἀθήναις

Ὁ Δήμαρχος

Ἐμ. Κοντζικάρης

21

(Στοιχεῖον Β')

[Πιστοποιητικόν]

Διὰ τοῦ παρόντος Ἐνδεικτικοῦ πιστοποιοῦμεν οἱ ὑποφαινόμενοι, ὅτι ὁ
Κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς Ὀλύμπιος, ἅμα ὥς ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ἀνυψώ-
θη κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, κινούμενος ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ ἔν-
θερον πατριωτισμὸν παρέβλεψεν ὅλα τὰ ἰδιαιτέρᾳ του συμφέροντα, καὶ ἐ-
θυσίασεν ὅσῃν εἴχε περιουσίαν καθοπλίσας ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι οἰστρωτικὸν καὶ μετ'
αὐτῶν καθὼς καὶ μετὰ τοὺς ἰδίους ἀδελφούς καὶ συγγενεῖς τὸν ἔτρεχε
διακινδυνεύων εἰς ὅλας τὰς μάχας, ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος τὸν ἐπροσκά-

λει. αποσιωπούντες τὰ τῆς Βλαχίας δυστηχήματα καὶ τοὺς ἀγῶνες του, ἃς ἀναφέρωμεν τὰ εἰς Ρούμελην, εἰς Π[αλαιὰς] Πάτρας, εἰς τὴν α' τοῦ Ναυπλίου ἔφοδον, εἰς τὴν α' πολιορκίαν τῆς Κορίνθου ἕως τῆς πτώσεώς της εἰς Ἄργος, εἰς Δερβενάκια καὶ Βασιλικά κατὰ τοῦ Δράμαλη, εἰς δύο τῆς Εὐβοίας ἐκστρατείας, εἰς Τρίκερη, καὶ κατὰ τοῦ Ἱμπριαίμης εἰς μύλους Ναυπλίου, Βέρβена, καὶ Τριπολιτζάν δὲν ἔλειψε δὲ νὰ συγκαταταχθῇ ἕξ μῆνας εἰς τὸ τακτικὸν σῶμα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ διοργανισμοῦ του, διὰ νὰ σῶρῃ καὶ ἄλλους εἰς μίμησιν καὶ τελευταῖον δὲν ἔλειπεν καὶ ἀπὸ τὰς μάχας τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Τρικέρων ἀπεστάλῃ δὲ πολλάκις κατὰ διαταγὰς ἀνωτέρας πρὸς ἅπαντας τοὺς ὅπλαρχηγούς Ὀλυμπίους εἰς Σκόπελον, Σκιάθον, Σκόρον καὶ Ὀλυμπον, διὰ νὰ τοὺς μεταφέρει ὅπου ἡ ἀνάγκη τῆς Πατρίδος ἀπαιτοῦσε. Γνωστὸς εἰς τὰς κατὰ καιροὺς Διοικήσεις διὰ τὴν τιμιότητα καὶ ἰκανότητά του διωρίσθη πολλάκις γενικὸς φροντιστὴς τῶν ἐκστρατειῶν καὶ ἐπιθεωρητὴς καὶ πρὸ τοῦ Κυβερνήτου καὶ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἐξοχότητός του. ἐκτελῶν πάντοτε μὲ ζῆλον καὶ εὐκρίνειαν τὰ χρέη του χωρὶς νὰ δειλιάσῃ εἰς τοὺς κινδύνους καὶ τὰς κακονυχίας, μήτε εἰς τὴν ὑπὲρ Πατρίδος θυσίαν ἀδελφῶν καὶ οἰκείων. ὡς τοιοῦτον αὐτὸν γνωρίζοντες, δίδομεν τὸ παρὸν ἐνδεικτικὸν νὰ τὸν χρησιμεύσῃ ὅπου ἀνήκει.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν α' Φεβρουαρίου 1830

ὁ ἐφημέριος τοῦ ἱεροῦ λόχου τῆς βλαχίας καὶ προτόπαπας γεώργιος	νικόλα κριζότι ὁ ἱερεὺς τοῦ ἱεροῦ λόχου τῆς βλαχίας Νικόλαος ἱερεὺς καὶ οἰκονόμος
Π. Μανρομυχάλης	Διαμαντῆς Νικολάου ὀλύμπιος Κεραμίτζιος βούρ-
οιπαρχος	Γ. Γρίβας γαρης Τόλιος Αἰζῶν Ὀλύμπιος
Χατζηχρίστου	Πάνος Δάρφης ἀναγνώστης Πετζάβα
γεωρ. ποστολαρας(;))	Πάνος Ἐμμανὴλ ὀλυμπος ἀγγελὴς γάτζους
μ. γρίβας	Κ. Δρηζογλου μακεδὼν Νικόλαος Κασομοῦλη
Βλάχο μυχάλη ὀλύμπιος	ἀποστόλης Καλαμίδας Δίμος Ι. Καλαολούλης(;))
(μὴ λέξῃ δυσανάγνωστη)	Χ' στέφανος διμιτρίου Ν. Σκαρβέλας
.....	Γώγος Καλαμίδα
Ἀστέριος Σταύρου Ἰατρὸς	Γεώργιος Γριζάνος Γιαννούλης μάντζαρης
λιόλιος ξηρολιβαδιότης	λ. Γεωργιάδης ὀλύμπιος
διμήτρης δράμαλης μὴν ξέροντας	
νὰ ὑπογράψῃ καὶ ὑπογράφο ἐγὼ ὁ ἀναγνώστιος	
	Ν. Μόστρας

σ. 2 αἱ ὅπουθεν ὑπογραφαὶ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἐπικυροῦνται ὡς γνήσιαι αἱ ὅποιαι εἴ-
ναι τριάκοντα.

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 13 Ἀπριλίῳ 1833

Ὁ ὑπάστυνός Προνοίας
(Τ.Σ.) Ἰω. Σακελλαρίδης

22

Στοιχεῖον Γ
[Πιστοποιητικὸν]

Ὁ κύριος Περικλῆς, κινούμενος ἀπὸ εὐγενῆ αἰσθήματα, ἠγωνίσθη προθύμως εἰς τοὺς Μόλους Ναυπλίου ἐπὶ τοῦ Ἰμβραχίου πασιᾶ κατὰ τὸ 1825 καὶ ἀκολούθησε τὸν στρατὸν εἰς Βέρβενα, ἐξακολουθῶν τὴν αὐτὴν ἐτοιμότητα εἰς τὰ χρέη τοῦ πολέμου. Διορισθεὶς δὲ συγχρόνως φροντιστὴς τοῦ Σώματος τῶν ρουμελιωτῶν, ἐξεπλήρωσε αὐτὴν τὴν ὑπερσίαν μ' ὅλην τὴν εὐκρίνειαν.

Ὁ ἴδιος δὲ γνωρίζεται πρόθυμος συναγωνιστὴς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος καθ' ὅσον ἠδύνατο.

Εἰς ἔνδειξιν ὅλων τούτων καὶ τῶν ὑπὲρ Πατρίδος καλῶν αἰσθημάτων του, δίδεται ἐπὶ χεῖρας του τὸ παρὸν ἔγγραφο.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 15ῃ Ἀπρ[ιλίου]: 1830:

Ὁ Στρατάρχης

Δ. Ὑψηλάντης

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ κ. Δ. Ὑψηλάντη

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 13 Ἀπριλίου 1833

Ὁ ὑπαστυνόμος Προνοίας

(Τ.Σ.) Ἰω. Σακελλαρίδης

23

[Πιστοποιητικὸν]

Ἐκτὸς τῶν ὀπισθεν (ἐννοεῖ τὰ ὅσα ἀναφέρονται στὸ ἔγγραφο 21) εἰρημένων, μαρτυροῦμεν πρὸς τούτοις ὅτι ὁ Ἰάκωβος Περικλῆς, οὔτε ὀλίγον συνετέλεσεν, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος διοργανίζων περιφερόμενος πολλοὺς εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους πρὸ δύο ἡδὴ χρόνων, αὐτὸς δὲ πάλιν (μὴ λέξι δυσανάγνωστον) ἔτρεξεν αὐθορμήτως δι' ἰδίῳν του ἐξόδων πρὸς ἡμᾶς τοὺς ὀπλαρχηγοὺς ὀλυμπίους ὅπου εὐρισκόμεθα εἰς Στόλον Σκιαθου, καὶ..... ρε τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ Τάλαντι εἰς τὸ Παλουρουχώρι (μὴ λέξι) συμβουλευόν ἡμᾶς ἅπαντας, καὶ προτρέπων εἰς τὸ νὰ ἐνωθῶμεν καὶ συνδράμῃ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ Συντάγματος μὲ ἃς εἶχομεν δυνάμεις χρηματικὰς καὶ ὅπλα, τὸ ὁποῖον τοῦτο καὶ ἔκαμεν (;) τέλεια προθύμως, καὶ ἡμεῖς αὐθορμήτως ἐτρέξαμεν ἅπαντες εἰς τὰς Διαταγὰς τῆς Ἐθνικῆς Σ: Διοικήσεως ὑπερασσιζόμενοι τὰ

ἱερὰ τοῦ Ἔθνους μετὰ τὴν στήθην καὶ τοὺς βραχίονάς μας καὶ ὁ ἴδιος Περικλῆς ἀναφέρει (;) παλαμικῶς¹.

Καὶ εἰς ἐνδειξὴν δίδομεν τὴν παρούσαν μας εἰς χεῖρας τοῦ ἵνα τὸν χρησιμεύσῃ ὅπως καὶ ὅπου ἀνήκει καὶ ὑποσημειούμεθα.

τὴν 5: ἀπριλίον 1832

Δαύλεια Δῆμος Νικολάου

ολύμπιος²

Ὁ Στρατηγὸς καὶ ἀρχηγὸς

τῶν Ὀλυμπίων τῆς θέσεως Δαύλεια

Διαμαντῆς Νικολάου ὀλύμπιος

Καραμίτζος βούλγαρης

Ἀναγνώστης Πετσάβας

Α. λουόλιον λάζος

Γιαννούλης μάντζιαρης

Γιωργάκης μάντζιαρης

24

(Στοιχεῖον Α')

[Πιστοποιητικὸν]

Διὰ τοῦ παρόντος ἐγγράφου πιστοποιούμεν οἱ ὑποφαινόμενοι ὅτι ὁ κύριος Ἰάκωβος Περικλῆς συμπολίτης μας, μετὰ ἱκανὰ κτήματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐτρέφετο ἀφθόμως ἡ πολυάριθμος οἰκογένειά του. Οὗτος δὲ ἅμα ἔδωσε τελειοποιήσιν τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων του εἰς διαφόρους σχολὰς περιφερόμενος, καὶ εὐθὺς ὡς ἡ κοινὴ Σάλπιγξ τοῦ Ἔθνους ἀντήχησεν, ἀμέσως ἐκίνησεν ἐνθέρμως εἰς τὴν τῆς Πατρίδος ἐλευθερίαν. καὶ συμπολεμῶν ὅπου ἡ ἀνάγκη ἀπαιτοῦσεν, ἐθυσίασεν ὅλην τὴν περιουσίαν, καὶ τοῦ ὁποίου ὅλοι οἱ ἀδελφοί του καὶ συγγενεῖς, διὰ τὸν τῆς Πατρίδος ἄγωνα, ἔγειναν θύματα. Ἡμεῖς δὲ γνωρίζοντάς τον ὡς τοιοῦτον, τὸν ἐνεπιστεύθημεν ἅπαντες εἰς πολλὰς Συνελεύσεις: τοῦ Ἔθνους πληρεξούσιον καὶ φερόμενος πάντοτε μετὰ ἄκραν εὐλικρίνειαν, καὶ πίστιν, ἔφθασεν ἤδη <εἰς> τὸ νὰ μὴ δύναιται νὰ οἰκονομῇ τοὺς ἀναπομείναντας ἀδυνάτους τῆς οἰκογενείας του.

Διὸ καὶ εἰς ἐνδειξὴν τῶν ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεων του, δίδομεν τὸ παρὸν νὰ τὸν χρησιμεύσῃ, ὅπου, καὶ ὅπως, δεόν.- καὶ ὑποφαινόμεθα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 21 Μαρτίῳ 1833

Οἱ Συμπολίται ὀλύμπιοι

ἀγγελὸς Γάτζος

Ὁ ὑπαστὴν[όμος] Προνοίας

Ἐπικυροῦται ἡ γνησιότης τῶν

Τόλιος λάζος

Διαμαντῆς Ν[ικολάου] Ὀλύμπιος

Νάσιος Μάνταλος

1. Ἡ λέξις αὐτὴ εἶναι μετὰ ἄλλη γραφὴ. Ἰσως προσθήκη τοῦ Περικλῆ.

2. Εἶναι ὁ γνωστὸς κι ὡς Ψαροδήμος.

πέντε ὑπογραφῶν τούτων *T.*

Θ. Ζιάκας

Λαζοπούλου, Διαμαντῇ Νικολάου,

Νάσσου Μαντάλλου, Ἀγγελῇ Γάτζου, καὶ Θ. Ζιάκα.

Ἐν Προνοίᾳ τὴν 8 Ἀπριλίου 1833

Ὁ ὑπαστυνόμος τῆς Προνοίας

Ἰω. Σακελλαρίδης

25

Συνοπτικὴ καταστατικὴ ἐκθεσις τῶν ἀπ' ἀρχῆς Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου Ζημιῶν τοῦ κ. Ἰακώβου Περικλέους Ὀλυμπίου Ἀντιστρατήγου

<i>Ὄνομα καὶ ἐπώνυμον</i>	<i>Πατρίς</i>	<i>Ἡλικία</i>	<i>Ἐναρξίς ἀγώνος</i>
<i>Ἰάκωβος Περικλῆς</i>	<i>Ὀλύμπιος ἐκ κομποπόλεως Αυτοχώρας¹</i>	<i>37 τριάντα ἐπτά χρονῶν</i>	<i>1821 Φεβρουαρίον 25 ἐν Βλαχία</i>
<i>Βαθμὸς τελευταῖος ἢ τωρινὸς</i>	<i>Βαθμοὶ τοὺς ὁποίους κατὰ καιροὺς ἔλαβον</i>		

Ἀντιστράτηγος Ἐγὼ ἀμέσως ποτὲ δὲν ἠθέλησα νὰ ζητήσω ἀπὸ τὰς καίρων διοικήσεις Δίπλωμα βαθμοῦ ἰδίως καὶ προσδιορισμένον ἀλλ' ἔτρεχα μὲ τοὺς συγγενεῖς μου εἰς ἐκστρατείας καὶ εἰς τὰς κινδυνώδους μάχας καὶ ἐνῶ ἐπολέμουν μοὶ ἐπροσδιόριζον

Εὐφορὸς Στρατιωτικὸς Γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τῶν Στρατευμάτων καὶ Φροντιστὴς

1. Τὸ «ἐκ κομποπόλεως Αυτοχώρας» εἶναι γραμμένον μὲ ἄλλο χέρι. ἴσως προσθήκη τῆς Φιλισίδου.

Αίτια χωρηγήσεως βαθμῶν	Ἐκστρατεῖαι καὶ Μάχαι
----------------------------	--------------------------

Διὰ τὸν ἐνθερμον πατριωτισμόν, ἱκανό-
τητά μου καὶ ἐκδουλεύσεις μου, ἰδίας
καὶ οἰκιακάς.

Εἰς Βλαχίαν καὶ ἐπομένως φθάσας ἐν-
ταῦθα κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους
εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Πελο-
πόννησον, εἰς τὴν Εὐβοίαν, Τρίκερι,
Σκιάθον, Τάλαντι, Ὀλυμπον καὶ ἀπαν-
ταχοῦ ὅπου ἦτον ἀνάγκη.

Ἀπαιτήσεις μισθῶν καὶ νομι- μότης αὐτῶν	Καθυστερήσεις παντὸς μισθοῦ καὶ νομιμότης αὐτῶν
--	--

Μοῦ λείπουν μισθοὶ ἐμοῦ καὶ τῶν ὑπὸ
τὴν ὁδηγίαν μου στρατιωτικῶν ἀπὸ αἰς
Ἰανουαρίου 1842, εἰς τοῦ ἰδίου ἔτους
καὶ ἀπὸ αἰς τοῦ Ἰανουαρίου 1833 ἕως
τῆς διαλύσεως τῶν ἐλαφρῶν στρατευ-
μάτων παρὰ τὴν Α.Μ.

Κατὰ τὰς διαφόρους ἐπιτηρείας, ὅπου
ἀπὸ τὰς Διοικήσεις τῶν παρελθουσῶν
περιόδων ἀπὸ τὸ 1821 μέχρι τοῦ 1827
ἔτους ἐδιωρίσθη, μοῦ λείπονται, μισθοὶ
γρόσια τουρκικὰ εἴκοσι μία χιλιάδες
καὶ ἑπτακόσια τρία ἀριθ. 21.703. Ἡ
νομιμότης αὐτῶν ἐπιστηρίζεται εἰς τὰ
ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα διακρινόμενα
ὑπὸ τὰ στοιχεῖα 1.2.3.4.5.6.7.8.9.10. Τὰ
21,703 μεταμορφούμενα εἰς φοίνικας
εἶναι ὀκτὼ χιλιάδας ἑξακοσίας ὀγδοῇντα
ἑνας καὶ λεπτὰ εἴκοσι 8.681, λεπ. 20
γινόμενης τῆς ἀθροίσεως τῶν δύο ποσο-
τήτων προκύπτει τὸ ὅλον εἰς φοίνικας
23,097 λεπτὰ 20

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10,561 διαλύματος καὶ κατὰ τὸν ἐσώκλειστον ἐ-
πικυρομένον κατάλογον τοῦ Γεν. ἐπιθεωρητοῦ Γεωργίου Κίτσου τῆς Κυ-
βερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 40 τὴν Βαν Ἰβρίον καὶ κατὰ τὸν ἐπεξεργαστικὸν λογα-
ριασμόν τῶν ἐπεξεργαστικῶν ἐπιτροπῶν τῶν στρατιωτικῶν λογαριασμῶν
ὑπ' ἀριθ. 47. φοίνικας 14.916 διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων ἀνεφέρθη, καὶ
ἔλαβον εἰς ἀπάντησιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 2.319 ἔγγραφον τῆς Γραμματείας τῶν
Στρατιωτικῶν. Τὰ δὲ ἔγγραφα, τὰ ἀφορῶντα ταύτην τὴν ὑπόθεσιν δια-
κρίνονται ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΔΘ, Μ'. μ: ΜΑ καὶ ΜΒ' φοίνικες δεκατέσσερες
χιλιάδες καὶ ἑννεακόσιαις δέκα ἑξ 14.916.

Οἰκιακὴ κατάστασις πρὸ τοῦ ἀγῶνος καὶ τωρινή

Ἡ πρὸ τῆς κινήσεως τοῦ ἀγῶνος οἰκιακὴ μου κατάστασις συνίστατο εἰς
τρεις οἶκους τριπτάτους μὲ ὅλα των τὰ ἐπιπλά καὶ σκευὴ εἰς τρεῖς χιλιάδες
πεντακόσια πενήντα στρέμματα γῆν καρπύμου εἰς τριακόσια πενήντα στρέμ-

ματα ἀμπελώνων εἰς ἐννέα δώματα ἰχθυοτροφείων ἕκαστον τῶν ὁποίων ἐνοικίῳν κατ' ἔτος ἀντὶ δύο χιλιάδες | γρόσια. Σημείωσις Α'. | ἐκτίμησις τῶν οἰκῶν μου, καθὼς ἦσαν πλήρεις, εἶναι εἰς γρόσια τῶν δὲ ἀμπελώνων (κενὸ) τῶν δὲ ἀργῶν (κενὸ) τῶν δὲ ἰχθυοτροφείων (κενὸ) τὸ ὅλον (κενόν).

Ἡ δὲ τωρινὴ κατάστασις μου εἶναι, ἄοικος ἄπατρις, καὶ στερούμενος σχεδὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, μολονότι καὶ σήμερον δὲν γλυτώσαμεν ἀπὸ τὴν πολυἀριθμὸν οἰκογένειαν ἐμοῦ καὶ τῶν ἀνταδέλφων μου, τῶν γενομένων θῦμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρὶδος, εἰ μὴ μόνον ψυχὰς δώδεκα αἱ ὅποια ὡς ἀδύνατα μέλη λιμύττουσι καὶ αὐταὶ αἱ ὅποια ἀφοῦ ἠχμαλωτίσθησαν ὡς πλησιέστερος μόλις καὶ ἐλύτρωσα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν τυράννων κατὰ τὸ 1825 ἔτος, καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἠγαγκάσθησαν καὶ ἠλλάξαν καὶ τὴν θρησκείαν.

«Ὅρα τὸ» ὑπὸ τὸ Στοιχεῖον ΑΗ ἐγγράφον ἐπισυναπτόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος βιβλίου τὸ ὅποιον ἐμπεριέχει τὰς ἀποδείξεις καὶ τὰς τῶν διαφόρων Διοικήσεων διαταγὰς.

γινομένης τῆς ἀθροίσεως τῶν ἰδίων μου καὶ <τῶν> οἰκιακῶν ζημιῶν μου, προκύπτει (κενὸ) τὰ δὲ ζῶα μας βόας, ἡμίονους, γῆδια καὶ πρόβατα τὰ ἀφῆνω ὅλους διόλου καθὼς καὶ τόσα ἄλλα δὲν ἤθελον νὰ τὰ ἀναφέρω, καὶ ταῦτα πολλὰ καὶ ἄς ἴδωμεν τὴν ἀποζημίωσίν των.

Παρατηρήσεις διαφοραὶ

Σημείωσις Α'. β) ἐκ τῆς πρὸ τοῦ πολέμου οἰκιακῆς καταστάσεώς μου τῶν ἀνταδέλφων μου καὶ τοῦ πατρὸς μου θῦμα<τα> γενομένων ὡς εἶπον, τὰ μὲν ὀσπίτια ἐγριμώθησαν ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, καὶ ἐπομένως ἐκάησαν, κατεδαφίσθησαν, τὰ δ' λοιπὰ ἐχερσώθησαν.

Σημείωσις Β'. ἠρρέθη ὅτι εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκεῖ μὲ συνέβησαν οἱ ἀκόλουθοι ζημίαι εἰς τὴν ρῆξιν τοῦ πολέμου καὶ ἔξοδα 13,000 γρόσια, ἥτοι δέκα τρεῖς χιλιάδες γρόσια ἐξόδου εἰς στρατιώτας πρὸς ἐξοικονόμησιν καὶ ὅπλισμόν τῶν εἰκοσι Στρατιωτῶν ὡς τὸ ὑπὸ τὸ Στοιχ. Α. ἐπισυναπτόμενον. 700 ἥτοι ἑπτακόσια κομμάτια βιβλιάδια διαφόρων Συγγραφέων, ποιητῶν, καὶ λογογράφων κτλ. τὰ ὅποια εἶχον ἀφήσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου Πεντεδέκα¹ ὁμοίως καὶ φορέματά μου, συνισταμένα εἰς δώδεκα ἀλλαξίας καλὰς διαφόρους, ἐκτιμώμενα ὁμοῦ μὲ τὰ βιβλία εἰς δώδεκα χιλιάδας γρόσια ἀριθ. 12,000.

ὅρα τὸ ἐπισυναπτόμενον ἐγγράφον ὑπὸ Στοιχεῖον Η.

Σημείωσις Γ'. Οἱ δύο μου ἀνεψιοὶ οὗτοι οἵτινες καὶ παρουσιάζουν ἰδιαιτέρως

1. Εἶναι ὁ Γιαννιώτης μεγαλέμπορος, ποὺ κατηχήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἑταιρεία ἀπὸ τὸ 1 αὐλάτη, καὶ εἶχε ὀρίσθει ὡς ἀπόστολος τῆς Βλαχίας.

τὰς ἀναφορὰς τῶν ὀνομαζόμενοι Ἰωάννης Περικλίδης καὶ Εὐαγγέλης Σχινῆς: ἐδούλευσαν πάντα τὴν πατρίδα μὲ πίστιν καὶ εὐπειθειαν καὶ τοὺς εἶχον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου, καὶ ἔχουν νὰ λαμβάνουν καὶ αὐτοὶ τοὺς μισθοὺς τῶν, καὶ ἃς πράξῃ ὅ,τι ἐγκρίνει ἡ Σεβαστὴ αὐτῇ ἐπιτροπῇ περὶ τούτων.

Σημείωσις Δ'. Ἀπὸ τοὺς διακοσίους πενήντα οἰκείους καὶ συγγενεῖς μου ἐμπειροπολέμους, οἱ ὅποιοι ἀγωνιζόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας διὰ προτροπῆς μου ἀποστελλομένων μου ἀπὸ τὰς διαφόρους Κυβερνήσεις, τινὲς ἐξ αὐτῶν ἐτάφησαν εἰς τὸν Ὀλυμπον, τινὲς εἰς τὴν Κασσάνδραν τινὲς ἐτάφησαν μέσα εἰς τὰς ντάπιας τῶν Ψαρῶν ἄλλοι εἰς Τρίκερι, Εὐβοίαν, Πελοπόννησον, Νεόκαστρον καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν Ἑλλάδα. ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἀριθμοῦ, σήμερον ὑπάρχουν μόνον ὡς ὁ ἐπ' ἀριθ. 20 ὀνομαστικὸς κατάλογος τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Γ. Κίτσου καὶ αὐτοὶ ἔμειναν εἰς πολὺ χειρότερον κατάστασιν. Τί θὰ γέρον καὶ αὐτοὶ καὶ ἐγὼ ἀπορῶ. διὸ καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἐμένα γνωρίζουν καὶ πατέρα καὶ Μεγαλύτερον ἀδερφόν τους, καὶ ἃς δείξῃ ἡ Σεβ. αὐτῇ ἐπιτροπῇ τὴν ὑπὲρ αὐτῶν φιланθρωπίαν καὶ πατριωτισμόν.

ὁ εὐπειθέστατος πιστότατος

Ἰάκωβος Περικλῆς

Ἐκστρατεῖαι περιστατικαὶ Μάχαι εἰς διαφόρους θέσεις καὶ προσδιορισμοὶ
(τῶν) Στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων

1821 Φεβρουαρίου Εἰς τὴν Βλαχίαν εὐρεθεὶς ἔτρεξα κἀγὼ πολεμικῶς εἰς τὰς ἐκεῖ μάχας μὲ τὸν Ἀείμνηστον Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην* (παραπομπὴ δικὴ τοῦ στὸν κενὸ χῶρο: δεξιὰ: ὄρα τὰ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Α ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα).

9βρίου Φθάσας ἐνταῦθα συνεπολέμησα μὲ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας εἰς τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα εἰς Βόννη(τ)σαν καὶ εἰς τὰ πέριξ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Α. Μαυροκορδάτου, ὡς τὰ ὑπὸ τὸ Στοιχεῖον Α. ἴδιον Δηλοποιητικόν, καὶ τὸ ὑπὸ τὸ Β Στοιχεῖον. καὶ ἀκολούθως, ὡς τὸ ἴδιον ἔγγραφο δεικνύει παρενρέθην εἰς τὰς μάχας τῆς Παλιᾶς Πάτρας, εἰς πρῶτην ἔφοδον τοῦ Ναυπλίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κ. Μαυρομυχάλη. εἰς τὴν αὐτὴν πολιορκίαν τῆς Κορίνθου ἕως τῆς πτώσεως τῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ἰδίου. Εἰς Ἀργος, εἰς Δερβενάκια καὶ Βασιλικὰ¹ κατὰ τοῦ Δράμαλη ὁμοίως. εἰς δύο διαφόρους ἐκστρατείας τῆς Εὐβοίας μεταξὺ τῶν 1822 καὶ 1823, ἐτῶν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μακαρίτου Καρατάσσου καὶ Διαμαντῇ Νικολάου Ὀλυμπίων καὶ εἰς Τρίκερι** (παραπομπὴ δικὴ τοῦ στὸν κενὸ χῶρο δεξιὰ: ὄρα τὸ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Β ἔγγραφο).

1822 10βρίου Εἰς τοὺς Μύλους κατὰ Ἰμ-

1823

1825

1. Ἡ λέξις αὕτη εἶναι πανώγραμμα, μὲ ἄλλη μελάνη.

- πραγμ εἰς Μύλους Ναυπλίου, Βέργενα, Τριπολιτσᾶν, Μισθράν, καὶ Λεωνίδιον ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κ. Δημητρίου Ὑψηλάντη***. (παραπομπὴ δικῆ του στὸν κενὸ χῶρο δεξιᾶ: ὄρα τὸ ὑπὸ τὸ Στοιχεῖον Γ ἔγγραφον). Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν 1825 καὶ 26, ἐτῶν ἐμβῆκα εἰς τὸ τακτικὸν Σῶμα πρὸς παρακίνησιν τῆς Νεολαίας, ἔσυρα καὶ πολλοὺς ἄλλους μὲ ἰδιά μου ἔξοδα ἐθελοντὰς ὑπὸ τὸν Φαβιέρον ὡς τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Β καὶ ΚΒ ἔγγραφα, μῆνας ξξ¹.
- 8βρίου
(1826) Μαρτίου
1827 Ἀπριλίον
7πτεμβρίου
8βρίου
9βρίου
- Εἰς Τάλαντη μὲ τὸν Καρατάσσον καὶ Κωλέττην, καὶ ἐπομένους εἰς τὸν Πειραιᾶ κατὰ τοῦ Κιονταχῆ μὲ τὴν Καραϊσκάκην.
- Εἰς Τρίκερι, Εἰβοῖαν καὶ Ὀλυμπον μὲ τὸν Καρατάσσον, Κριεζώτην καὶ Διαμαντὴν Νικολάου ὡς τὰ ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Βον.
- Προσδιορισμὸς καὶ ὑπηρεσίαι Στρατιωτικαὶ τῶν Διαφόρων ἀπ' ἀρχῆς Διοικήσεων. (ὁ ὑπότιτλος αὐτὸς βρίσκεται στὸν κενὸ χῶρο στὰ ἀριστερά).
- 1822 Ἀπριλίον/14
Διωρίσθηκα Στρατιωτικὸς Ἐφόρος πρὸς τοὺς Ὀλυμπίους, καὶ φθάσας μὲ τὰ πολεμοφόδια ἐκτέλεσα τὸ χρέος μου, μ' ὅλον τὸν ζῆλον ὡς τὸ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Δ, Ε, ΣΤ-Ζ.
- Διωρίσθηκα φροντιστὴς ἐπὶ Δράμαλῃ, καὶ ἐξεπλήρωσα τὴν ὑπηρεσίαν, ὡς τὸ ὑπὸ στοιχεῖα Η ἔγγραφον.
- Ἰονίου
Διωρίσθην Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς, φροντιστῆς τοῦ στρατοπέδου τῆς Εὐβοίας ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα Θ, ΙΑ ἔγγραφα.
- 1823 8βρίου/19
Διωρίσθην Ἀστυνόμος Γενικὸς τῆς Ἐπαρχίας Λεβαδίας ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα ΙΒ: ΙΓ, ΙΔ, ΙΕ ἔγγραφα.
- 1824 Ἰουνίου/3
Διωρίσθην Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς καὶ φροντιστῆς, ὡς τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΙΘ, Ι, καὶ ΚΑ ἔγγραφα.
- 1826
Ἀπεσταλμένος ὡς διοργανιστῆς τῶν ὀλυμπιακῶν σπουδῶν κινδυνευομένης τῆς Πατρίδος, ἀπὸ τὰς Διαφόρους Διοικήσεις ἐννέα φορές, καὶ πάσας τὰ ἔβαλα εἰς ἐνέργειαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν ὡς τὰ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΚΓ, ΚΔ, ΚΕ, καὶ ΚΣΤ ἔγγραφα.
- 1827
1828
1829
- Διωρίσθην ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Αὐτὸφώρος τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐφόρου καὶ ἐπιθεωρητῆς τῶν Στρατευμάτων

1. Ἡ λέξις αὕτη εἶναι πανώγραμμα, μὲ ἄλλη μελάνη.

1830 τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα ΚΖ, ΚΗ,
 1831 ΚΘ, Λ, ΛΑ, ΛΒ, ΛΓ, ΛΔ, ΛΕ, ΛΣΤ, λαὶ ΛΖ ἐγγράφα.
 1832 Ἐδούλευσα μέχρι τοῦ Σεβαστοῦ Βασιλέως μας στρατιω-
 τικῶς ὡς τὰ ὑπὸ τὰ Στοιχεῖα ΛΘ, Μ, ΜΑ, καὶ ΜΒ ἐγ-
 γραφα.

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 17 Ἀπριλίου 1833

Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ παρουσιασθέντος εἰς τὴν στρατιω-
 τικὴν Ἐπιτροπὴν.

Στόμιο Λαρίσης

ΚΩΣΤΑΣ Β. ΣΠΑΝΟΣ

R É S U M É

C o s t a s S p a n o s, 25 documents inédits du combattant de 1821 Ja-
 covos Péríklès Olympios d'origine de Litochoron.

L'auteur publie 25 documents inédits provenant des Archives Généraux
 d'Etat et de la Bibliothèque Nationale d'Athènes. Ces documents fournissent
 des renseignements sur la vie du combattant de la Révolution Grecque de 1821
 Jacovos-Péríklès Olympios, qui a été né le 1796 à Litochoron d'Olympe.

Olympios après avoir étudié aux écoles grecques, il est allé à Bucarest pour
 continuer ses études, où il a participé aux combats de Moldovalachie sous les
 ordres d'Alex. Ypsilantis.

Après l'échute de la Révolution d'Ypsilantis, Olympios est venu en Grèce
 du Sud et a patricipé dans plusieurs combats en Acarnanie, Péloponnèse, Eu-
 bée, Cassandra etc.

Après l'Indépendance de la Grèce il a procédé, mais sans succès, aux de-
 marches nécessaires pour qu'une indemnité lui soit versé du Gouvernement.
 Après sa mort sa nièce Philissidou-Olympiou, en qualité d'héritié, a demandé
 du Gouvernement 2.500 piastres.